

РІК LXVI, Ч. 6

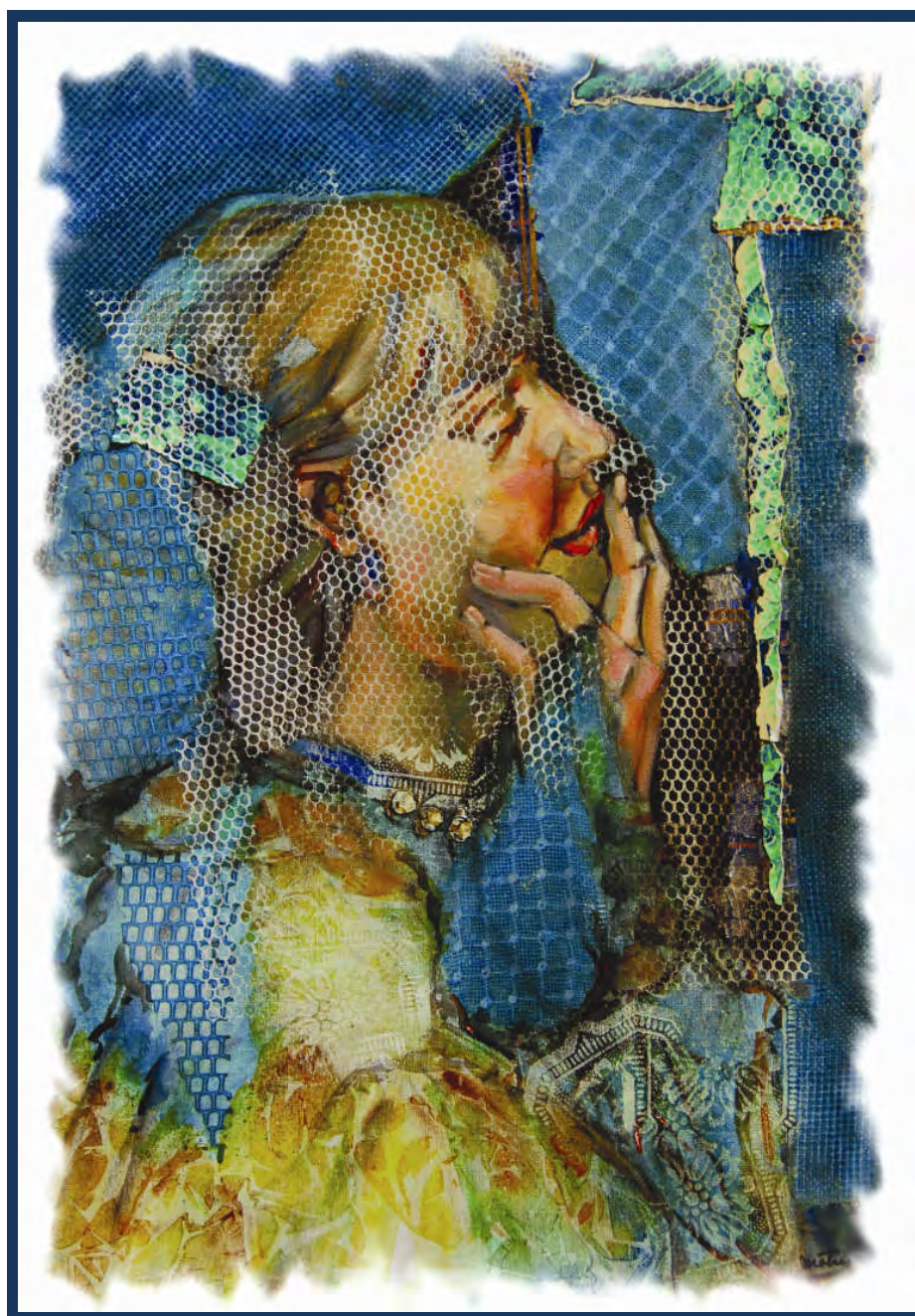
ЧЕРВЕНЬ – 2009 – JUNE

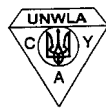
№ 6, VOL. LXVI

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СУА – неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

РІК LXVI

ЧЕРВЕНЬ

Ч. 6

Редактор – Тамара Стадниченко

Відповідальна за україномовну частину журналу – Лідія Баб'юк-Слиж

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
 Марта Богачевська-Хом'як, Любов Волинець, Ася Гумецька,
 Марта Тарнавська, Вірляна Ткач, Наталія Даниленко,
 Галина Генгало

Мовна коректа – Святослав Левицький

Адміністратор: Наталія Дума (год. праці – 8:30-2:00)

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

Річна передплата в США

Для членів СУА \$30.00

Для інших передплатників \$40.00

Поодинокі число \$3.00

В країнах поза межами США US \$50.00

VOL. LXVI

JUNE

№ 6

Editor – Tamara Stadnychenko

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA Inc. President
 Lidia Babiuk Slysh – UNWLA Press Secretary
 Martha Bohachevsky Chomiak, Lubow Wolynets, Assya Humetsky
 Marta Tarnawsky, Virlana Tkacz, Natalia Danylenko,
 Halyna Henhalo

Administrator: Natalia Duma (Office hours – 8:30-2:00)

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$30.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00

Single copy \$3.00

Annual subscription in countries other than USA US \$50.00

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками...	1
Ася Гумецька. Про учнів, вчителів і навчання	4
Мирослав і Люба Мариновичі. Слово про Михайлину Коцюбинську	5
Наша обкладинка	7
Марта Тарнавська. Нові книжки	8
Martha Tarnawsky. New Books	9
Our Life Cover Artist	9
Галина Руденко. Наша сучасниця. Раїса Іванченко	10
Марія Щерб'юк. Вісті з Округи Чікаго	12
Роксоляна Яримович. Вітаємо нових вільних членок СУА	15
Марія Зарицька-Червіювська. Урочисте відзначення 40-ліття 96-го Відділу СУА	16
Ніна Василькевич. Загальні збори 45-го Відділу СУА ім. Катрусі Зарицької	17
Ольга Городецька. Шевченківські роковини 65-го Відділу СУА Округи Нью Джерзі	18
Лідія Слиж. Загальні збори 64-го Відділу СУА	19
Олександра Дяченко Кочман. У пам'ять д-р Дарії Маркусь	20
Пожертви і подяка	22
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views, & News	25
Welcome to New UNWLA Members	28
Detroit Celebrates Graduation 2009	28
DMZ. Kozaks in Alaska	29
Ulana Campbell. 5 Minute Chocolate Mug Cake	32
Dora Horbachevsky. Sweet Hints	32
Василина Дмитрик. Наше харчування	33
Христия Швед. Якого кольору літо?	34
Ihor Magun. Weight Management: A Behavioral Approach	36

На обкладинці: Мотря Яцкевич-Головінська. “Тіні і тиша”.
 On the cover: Motria Jackevych Holowinska. “Shadows and
 Stillness”.

Підписано до друку 22 травня 2009 р.

Маріянна Заяць, голова СУА. Тамара Стадниченко, редактор.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

При передруці обов'язково подавати джерело – “Наше Життя”.

В публікаціях журналу редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc.,

203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2009 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Subscription fees for UNWLA members are included in annual dues.

Subscribers who are not UNWLA members should send annual subscription fee directly to

UNWLA, Inc.

203 Second Avenue, New York, NY 10003

ДІЛИМОСЯ ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Минув рік від XXVIII-ої Конвенції СУА в Трой, Мічіган... Дозвольте мені підсумувати досягнення членів Екзекутиви і Головної Управи СУА за минулий рік, досягнення, які мають мету допомогти розвитку нашої Організації.

В жовтні 2008 року відбулося перше засідання новообраної Головної Управи СУА. Перше завдання було визначити більш далекосяжні тактичні і стратегічні плани нашої організації.

Усім Вам відомо, що через постійний дефіцит журналу „Наше Життя” було перевірено структуру редакції і зроблені зміни. Ми слухаємо Ваші довголітні просьби щодо нашого журналу, і редактор Тамара Стадниченко працює з відновленою редакційною колегією, щоб „Наше Життя” відображало наше дійсне життя! Ми дуже вдячні колишній пресовій секретарці Лідії Слиж за згоду взяти на себе велику відповідальність за українську частину журналу. А наша виховна референтка Христя Швед видає дитячі сторінки журналу. Завдяки цим змінам кошти видання журналу „Наше Життя” значно зменшилися, а відгуки читачів стали позитивними.

Щодо обкладинки нашого журналу, то ми почали розміщувати на ній репродукції мистецьких творів американських художниць українського походження. Художники відреагували на цю новину з великим зацікавленням та ентузіазмом. Якщо між вами є визнана художниця, яка хотіла б долучитися до цього захоплюючого проєкту, просимо надіслати нам свою контактну інформацію електронною поштою (unwla@unwla.org). Вільна членка Екзекутиви СУА Ірена Стецьків з великою відповідальністю і задоволенням завідує цим проєктом.

Найбільш складним завданням, яке ми мусимо виконати, є членство. На засіданні Головної Управи СУА заступниця голови для справ організаційних Анна Мацілінська розвинула плани для кампанії придбання членок, і перші кроки цього проєкту були виконані в березні. Стаття була подана до березневого числа журналу „Наше Життя”, яка пояснює підставу до цього проєкту. Пакети для допомоги відділам в проведенні кампанії приєднання членства створені і чекають замовників. Пакети пояснюють, якими способами плянувати успішні і цікаві програми для придбання членок. З комітетом членок Головної Управи та підкомітетами, створеними в Детройті і в Норт Порті, членки разом доклали всіх зусиль, щоби здійснити цей проєкт на високому професійному рівні. Референтка вільних членок, Роксоляна Яримович, постійно працює над розбудовою вільного членства та концентрує увагу над ближчим контактом з членками. Зацікавлення щодо створення нових відділів існують в чотирьох штатах і контакти вже розвиваються. Ми всі розуміємо, що приєднання нових членок необхідне для нашого майбутнього і успішної подальшої праці відділів СУА, а тому вимагає пильної праці на всіх рівнях організації.

Друга важлива подія в праці Головної Управи СУА: на засіданні Головної Управи було створено комітет веб сайту, щоби відновити інформації і підхід веб сайту СУА. Перша фаза нового веб сайту була випущена 8-го березня. Наша мистецько-музейна референтка Зоряна Гафткович очолює цей комітет, який стрічався і надалі стрічається кожного вівторка на “web-conference.” Тепер комітет перекладає зміст веб сайту на українську мову, і ця друга фаза буде готова в найближчому часі. Запрошуємо всіх його відвідувати на www.unwla.org. Запрошуємо подавати дописи про ваші імпрези, новини відділів, цікаві події і т. д., щоби мати змогу більше спілкуватися і ділитися ідеями. Можемо похвалитися, що проєкт веб сайту діє на високому технічному рівні завдяки мистецько-музейній референтці і її комітетові.

Протягом багатьох років СУА реагувало на гореносні проблеми в Україні. Така біда відбулася влітку минулого року, коли Західну Україну спіткало велике стихійне лихо – жахливе пошкодження повинню. Ваша підтримка дала мені, Почесній голові СУА Ірині Куровицькій і пані Лілі Григорович, голові Союзу Українок України, нагоду особисто доставити фонди потерпілим. Це було справді

емоційне зусилля. Під час спілкування з цими людьми ми підкреслювали, що репрезентуємо кожну Союзянку, котра долучилася до зібрання фондів. Багато сліз проливалось! Від імені одержувачів дякую за Вашу великодушність!

Але настав час опрацювати новий погляд і стратегію відносно наших проєктів в Україні. Наша референтка суспільної опіки Ірина Рудик якраз вернулася з України і ми працюємо над питанням розвитку нової програми суспільної опіки, можливість допомоги старечим домам. Пані Ірина відвідала кілька таких домів, мала розмови з провідниками і в Україні і з Америки. Тут є велика потреба, а ми маємо можливість значно допомогти самотнім старшим в Україні.

Працюємо над перекладом книжки проф. Валентини Борисенко „Свіча Пам’яті” або “A Candle of Remembrance”, яка описує тяжкі спогади і переживання свідків Голодомору. Софія Геврик, заступниця голови СУА для справ культури, керує цим виданням. Переклад закінчено, тепер шукаємо найкраще видавництво, вибираємо читачів для рецензії для обкладинки, подаємося для ISBN номер і число Library of Congress, і так далі. Перша Леді України Катерина Ющенко написала передмову, а Почесна голова СУА Ірина Куровицька і я написали вступне слово. СУА отримав анонімний даток на це видання.

Христя Мельник, заступниця голови СУА для справ зв’язків, працює над проєктом, щоб фірма “Rosetta Stone”, яка продає компютерні програми для вивчення мов, прийняла українську мову до своїх лекцій. Численні звернення до фірми “Rosetta Stone” є надзвичайно потрібними і на часі, щоб довести цю справу до кінця. Ми вважаємо, що визнання української мови на міжнародному рівні є дуже важливим.

Не можу не згадати свою першу заступницю Уляну Зінич, яка все знаходить і час, і охоту для будь-яких завдань. Пані Зінич очолює Фонд Еви Сташків і разом з комітетом перевіряє кандидатів. Вона тож завідує датками Combined Federal Campaign фондами і постійно пише подяки жертводавцям.

Дозвольте коротенько згадати всіх членів Екзекутиви СУА: секретарка Дарія Дроздовська – українськомовна кореспонденційна, Марія Андрійович – протоколярна, фінансова секретарка Рома Шуган, скарбник Надія Цвях – всі виконують свої завдання відмінно. Вільна членка Екзекутиви СУА Віра Кушнір призначена як “liaison” для наступної Конвенції. Доводжу до вашого відома, що Округа Нью Джерзі з приємністю прийняла привілеї і обов’язок бути господарями наступної Конвенції СУА. Всі ще не згадані референтури: стипендійна – Марія Полянська, архівна – Ольга Тритяк, екології і здоров’я – д-р Оріся Трешньовська, працюють постійно згідно взятих на себе завдань.

Ми ставимось до виконання наших завдань дуже серйозно. Я вважаю, що лише за один рік нашої спільної дружньої праці зроблено багато. Але перед нами багато нових завдань. Будемо надалі прямувати до обраної мети – продовжувати благородну працю наших попередниць, пристосувавши її до нинішніх часів!

Гратулюємо **Ярославі Геруляк**, новообраній голові Округної Управи СУА Нью Йорку та переобраній голові Округної Управи СУА Нью Джерзі **Олі Луків!!!**
Нехай Господь дасть Вам силу укріплювати вашу Округу, ваші Відділи та нашу організацію.

*Нашим батькам бажаємо щастя та кріпкого здоров’я з нагоди Дня Батька!
А нашим чоловікам, які нас, Союзянок, підтримують і нам допомагають в нашій праці
для добра СУА, складаємо щирі подяку.*

Маріянна Заяць,
голова Союзу Українок Америки.

Календар діяльності від 1-го травня 2009

- 1-го травня. Зустріч в канцелярії стипендійної референтури СУА в Нью Джерзі.
Зустріч з референткою архівів.
- 2-го травня. Збори Головної Управи Укр. Музею, Нью Йорк.
- 3-го травня. Річний з'їзд Округи СУА Нью Йорк .

Надія Савчук, Маріянна Заяць, Ярослава Геруляк.

- 8-го травня. Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) і Союз Українок Америки (СУА) – зустріч в домівці з головою СФУЖО Марією Шкамбара, д-р Христею Дурбак та д-р Ганною Капустян – професором, доктором історичних наук («Слово Свідків Голодомору і слово історика»).
- 9-го травня. Річний з'їзд Округи СУА Нью Джерзі.

Делегати з'їзду і члени Округної Управи СУА Нью Джерзі.

- 19-го травня. Збори Екзекутиви Укр. Музею, Нью Йорк.
- 30-го травня. Засідання Екзекутиви СУА в Нью Йорку.

ПРО УЧНІВ, ВЧИТЕЛІВ І НАВЧАННЯ

Слово „педагог” грецького походження. Воно означає в буквальному сенсі „провідник”, „лідер”, той, хто веде. Питання: кого? Куди? Як? Скрізь – принаймні в США, Канаді й Україні, існують педагогічні інститути, де майбутні вчителі проходять психологічну й фахову підготовку. Усі ми пригадуємо своїх шкільних учителів: одні вмiли зацікавити, навіть захопити своїм предметом, другі залишали нас байдужими, треті навіть викликали нехiть до якоїсь там граматики чи геометрії. Одначе, багато залежало не від учителів, а від самих учнів, від їхніх здібностей або браку здібностей – яким хто народився. На цю тему у філософа Сковороди є цікавий вірш:

Неревнуй в тем, что не дане от Бога
 Без Бога (знаєш) ни де до порога.
 А ше не ропдей – не суйся в науку.
 Ах! Премного сих вічно пали в муку,
 Не многих мати породила к школи
 Хочь ли быггь щаслив? – Будь сыт в своей доль
 (Басня Есопоса)¹

Сучасною українською мовою це звучиме приблизно так:

Не рвися до того, що не дано від Бога.
 Без Бога (знаєш) ані до порога.
 Якщо таким вродився – не суйся в науку.
 Не багатьох мати вродила, щоб були у школі
 Хочеш бути щасливий? Будь ситим зі своєї долі.
 („Езопова байка”)

Взагалі у Сковороди знаходимо багато мудрих думок відносно людського призначення.

Він вважав, подібно Сократові, що найголовніше завдання кожної людини – це пізнання самого себе. Тоді вибір професії чи зайняття стає неважким: просто розвивай і вживай свої здібності, ті, з якими народився, якими обдарував тебе Бог.

Уся творчість Сковороди просякнена духовністю найвищого рівня, і можна припустити, що, як викладач поезики в Переяславській семінарії та етики в Харківському колегіумі, він умів надихнути своїх „спудеїв” ... духом.

Бути духовним зразком для свого оточення – це завдання кожного вчителя. Чи він християнин, чи іншого віросповідання, чи навіть атеїст – учитель не може передати своїм учням свого світовідчуття. Це особливо торкається таких предметів як історія, філософія чи література. І навіть... бойове мистецтво! Ось як бачить своє завдання викладач Те Кван До Гранд Мастер Євген Гумецький: „Моя роля як учителя – не допомагати учням у процесі навчання, а головне – виховати в них характер”. Навчання Те Квон До, історія якого сягає глибокої давнини, просякнене високими лицарськими принципами:

1. Вихованість (чемність, добрі манери).
2. Чесність.
3. Настирливість.
4. Контроля над собою.
5. Неприборканий дух.

Як бачимо, навіть у такій системі навчання – дух займає важливе місце.

¹ Леонід Махновець. Григорій Сковорода. Вид. „Наукова думка”. – Київ, 1972. – Ст. 163.

І ГУМОР ПРО УЧНІВ...

Учень пише завдання: “Різниця між королем і президентом полягає в тому, що король – син свого батька, а президент – ні.”

Учитель: – Скажи, Івасю, чому світло сонця ясне, а світло місяця бліде?

Учень: – Бо сонце світить удень, а місяць уночі.

Слово про Михайлину Коцюбинську

Мирослав: Це неймовірно складно – коротко розповісти українцям в Америці про людину такого духовного калібру, як Михайлина Коцюбинська, і яку, здається, знаєш усе життя... Донька Катерини й Хоми Коцюбинських, племінниця українського письменника Михайла Коцюбинського, названа в його честь. Народилася в тій самій кімнаті у вінницькій садибі Коцюбинських, в якій народився й сам письменник і де тепер музей. Дитинство минуло в іншій садибі-музеї Михайла Коцюбинського – в Чернігові. Прізвище стало для Михайлини Хомівни не перешкодою у її власному творчому становленні, а благословенням Неба, бути гідною якого вона прагнула завжди.

*В помешканні Панства Мариновичів.
Зліва: Люба і Мирослав Мариновичі, Наталія Даниленко.*

Михайлині долею було призначено стати літературознавцем. Коли вона народилася, її батьків привітав телеграмою сам Павло Тичина: "Михайлина своє знає, кріпне і росте". Дівчинкою вона читала вірші Максимові Рильському та Марієтті Шагінян; слухала вірші, читані в їхньому домі Володимиром Сосюрою, Абрамом Канцельсоном і цілою плеядою українських майстрів слова. На українську філологію у Київському університеті пішла вчитися з твердого наполягання Тичини. Працювала в Інституті Літератури, в якому працює і зараз, але вже після 20-літньої перерви, коли змушена була покинути його і знайти прихисток у видавництві "Вища школа". Уже в 90-их роках разом із Дмитром Стусом сформувала архів Василя Стуса і підготувала 9 томів його спадщини. Автор книги "Зафіксоване і нетлінне: роздуми про епістолярну творчість". Має багато літературознавчих праць; деякі з них увійшли у двотомник "Мої обрії". Її гідну розповідь про себе можна прочитати у "Книзі Споминів".

Яким було її громадське „випростування” (Стус)? У юності (цитую саму Михайлину Хомівну) – „безперечна недозрілість, несвідома страусяча поза, напівдитячий захист від гальмівного впливу ідеології”. Це початок, характерний для більшості її ровесників. Однак дуже нехарактерним є продовження. В молоді роки – духовний гарт у сьогодні вже легендарній плеяді „шістдесятників”: Світличні, Стус, Василь Симоненко, Євген Сверстюк, Алла Горська, Опанас Заливаха, Роман Кородський, Борис Дмитрович Антоненко-Давидович – і це лише ті люди, які найближчі до Михайлини Хомівни духовно. Потаємно передрукувала на своїй друкарській машинці першу (як виявилось згодом) самвидавівську копію відомої праці Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація?”, яка розхитала тодішні ідеологічні догми. У 1965 році в київському кінотеатрі „Україна” настала пора для бунту: під час презентації фільму „Тіні забутих предків” на знак протесту проти арештів серед української інтелігенції Михайлина Хомівна разом з іншими сміливцями *встала* – у громадянському сенсі *випросталася*. Почався психологічно важкий процес цькування й виключення з партії. Тоді зважилася: „Якщо доводиться вибирати між ідеалами і партквитком, то я лишаю собі ідеали, а вам віддам партквиток”. Про цей час Михайлина Хомівна скаже: „В усій тій історії з виключенням мене з партії, а згодом – і з інституту з усіма можливими поневіряннями я завжди була схильна вбачати моральний іспит, якийсь екзистенційний тест, запропонований мені долею (до речі, далеко не найскладніший), склавши який, я тим самим утвердилась як людина”. Це був час наклепів і постійних стресів, ізоляції від наукового і літературного життя, постійні допити в КГБ, погрози нових звільнень, навіть погрози відібрати дитину як у „негідної виховувати” її. Трималася завжди мужньо й гідно.

У Михайлини Хомівни, людини православної духовної основи, справжньою і незраджуваною релігією її життя є тверді етичні принципи. І часом саме вона нагадує тим слугам Церкви, для яких пріоритетом є політика, а головним завданням – міжконфесійна боротьба, що відомі етичні принципи походять від християнства. Свого часу (це була весна 1977 року) Михайлина Хомівна дала важливий життєвий урок і мені. Вже не пригадую, яку конкретно кривду я вчинив одній нашій спільній знайомій, але пам'ятаю етичне підґрунтя цього: мені, наймолодшому членові Української Гельсінкської Групи, хотілося залучити до опозиційного руху якомога більше людей, і в якийсь момент я знехтував людським правом „не кидатися на амбразуру”. Від моїх необережних дій наша знайома могла дуже сильно постраждати. Я ніколи до того не бачив Михайлину Хомівну такою грізною. Вона сказала: „Мирославе, треба любити не загалом усе людство, а конкретних людей”. Як це близько до „Люби ближнього свого”!

І ще один спогад. Рівно через рік Михайлину Хомівну викликали на мій суд у якості свідка. Прокурор довго, смакуючи, описував результати обшуку помешкання Михайлини Хомівни, коли у сховку було знайдено текст декларації Української Гельсінкської Групи. Суд очікував, що свідок знітиться, розгубиться і почне виправдовуватися. Натомість Михайлина Хомівна випросталася і твердо промовила: „Так, я дуже шкодую, що сховала цей документ так далеко. Мені слід було повісити його в рамочці на найвиднішому місці своєї кімнати!” Прокурор аж позеленів від люті, але можете уявити собі, з якою вдячністю слухав ці слова я, тодішній підсудний!

Михайлина Коцюбинська і Атона Паіко.

Люба: Живучи й працюючи в Києві, далеко від родини, що залишилась на півдні України, я не почувалася самотньою, бо мала тут духовних батьків – Бориса Антоненка-Давидовича і Михайлину Хомівну. З Михасею (як любовно називала її молодь, що гуртувалася довкола них) я працювала разом у редакції уніфікації термінології „Вищої школи”, а Борис Дмитрович жив неподалік видавництва, тож ми часто бачилися. Вони однаковою мірою виробляли в мені громадянську поставу і літературний смак. Я була свідком усіх труднощів їхнього життя.

Тут згадаю лише про той час, коли вони захотіли поєднати свої долі. Це був знаменитий тандем, коли вони жили разом, плідно працювали, прогулювалися разом у парку, спілкувалися з друзями; коли Михайлина Хомівна піклувалась про Бориса Дмитровича, стежила за його здоров'ям, харчуванням. Однак влада вдавалась до різних хитрощів, щоб не допустити їхнього шлюбу: кілька разів переносила дату розписування в ЗАГСі і врешті оголосила Бориса Дмитровича недієздатним... Дивним здається зараз таке втручання влади в особисте життя людей, але в задушливі часи „застою” це було нормою.

У видавництві всі знали, що Михайлина Хомівна перебуває в опалі й під наглядом органів КГБ, але поважали її за гідне поведіння – мужнє і водночас просте, за глибокі знання. Вона завжди готова була допомогти іншим працівникам у їхній праці над рукописами, а також просто пожартувати.

Ця жива й тепла людина однозначно була моральним авторитетом для „шістдесятників” і продовжує бути такою для всіх, хто її знає, – зокрема, для нас із Мирославом. Недарма її запросили до Львова прочитати 2004 року останню лекцію для випускників нашого Українського Католицького Університету. Вона говорила про „Моральний імператив і виклики часу”. Наші студенти ще довго згадували напутнє слово Михайлини Коцюбинської, а дехто, як нам відомо, завдяки йому прийняв визначальне рішення про своє подальше життя.

Про авторів: *Мирослав Маринович – віце-ректор Українського Католицького університету (УКУ) у Львові. Протягом 10-ти років перебував в таборах ГУЛагу за те, що посмів розкрити порушення людських прав у радянській Україні. В грудні 2008 року Президент України Віктор Ющенко нагородив М. Мариновича Орденом Свободи. У січні він отримав премію ім. Василя Стуса. Його вірна дружина Люба про теперішнє життя пише: „...ні про що більше не можу зараз думати, хіба про Мирославів 5-ти томник „Вибране”, який готується до публікації у видавництві УКУ”.*

Це „Слово...” п-во Мариновичі написали на прохання Наталії Даниленко, члена Редакційної колегії нашого журналу, – давні її знайомі, декілька разів гостювали в її домі.

Наша обкладинка

Мотря Яцкевич-Головінська народилася в Польщі, де її батько працював головним інженером дирекції лісів в Радомі. На початку Другої світової війни родина Яцкевичів повернулася до Львова, а в 1944 році виїхала на еміграцію і остаточно осіла у Філядельфії, США.

Мистецтвом Мотря зацікавилась ще в гімназії, після закінчення якої вступила до Moore College of Art and Design, який закінчила 1961 року академічним ступенем Bachelor of Fine Arts.

Свою мистецьку освіту Мотря продовжувала на вищих студіях в Brown University Graduate School та Rhode Island School of Design, де здобула магістерський ступінь M.A.T. В той час брала активну участь в мистецькому житті і виставляла свої художні твори в Slater Mill Museum та Providence Art Club, а також виступала з мистецькими доповідями, а в Providence Handicraft Club вела курси скульптурного *papier mache* (скульптура на папері).

У 1974 році Мотрі запропонували посаду в приватній школі, Rocky Hill School, в містечку Іст Грінвіч, РІ. Там Мотря викладала мистецтво та історію мистецтва протягом 28 років, а також очолювала відділ художнього мистецтва. В той час Мотря брала активну участь в асоціаціях Rhode Island та National Art Education і була членом National College Board. У 1998 році Мотря отримала престижну нагороду своєї школи "The San Antonio Excellence in Teaching Achievement Award". З відходом на пенсію 2002 року за великий вклад в розвиток мистецької програми Rocky Hill School, відкрила академічну катедру мистецтва імені Мотрі Яцкевич-Головінської. Мисткиня виставляла свої твори на збірних і персональних виставках в Мистік, Конектікут, де вона обрана членом Mystik Art Association, а також в Нью Йорку, Гантері, Філядельфії, Бостоні, Фалмоті, Провіденсі та Іст Грінвічі.

Крім своєї професійної діяльності Мотря завжди була активною в українській громаді: в 1960-их роках очолювала Відділ СУА в Бостоні; працювала в церковних комітетах, вчителювала в школі Українознавства, була довголітньою пластункою і виховницею Пластової молоді.

Марта Тарнавська

НОВІ КНИЖКИ

Наталія Іщук-Пазуняк. *„Лісова Українка: Ідея свободи України у спектрі світової цивілізації.“* Розвідки і доповіді. Київ: Вид-во Олени Теліги, 2008. 430 с. порт.

Збірник літературознавчих досліджень, що стосуються творчості Лесі Українки. Основна частина книжки – це монографія про драматургію Лесі Українки, зокрема про її драму “Лісова пісня”. Авторка представляє “Лісову пісню” на тлі і в порівнянні із драматичними творами західно-європейських драматургів Гергарда Гавітмана і Генрика Ібсена та українського драматурга Спиридона Черкасенка, зупиняючись зокрема на паралелях між персонажами, подібностями та відмінностями у символіці і національних рисах. Монографія доповнена коротшими статтями про творчість Лесі Українки; серед них є три статті англійською мовою. Серед англомовних статей у книжці не знайшли ми, на жаль, надрукованої 1988 року в *New Zealand Slavonic Journal* статті Наталії Пазуняк про сербські впливи на поему Лесі Українки “Віла-посестра”. А шкода, бо це була, мабуть, взагалі перша стаття про українську літературу в цьому університетському журналі далекої країни. Передмову до книжки написав київський науковець Володимир Погребенник.

Народжена 1922 року в Києві, Наталія Іщук-Пазуняк здобула 1956 року докторат у Пенсильванському університеті у Філядельфії, була викладачем української мови і літератури в цьому ж університеті, а також в Менор Джуніор коледжі і в Мекквері університеті в Сідней, в Австралії. Наталія Пазуняк живе у Філядельфії, є дійсним членом УВАН і НТШ. Вона також – активна громадська діячка, зокрема в Союзі Українок Америки і в СФУЖО, і була довгі роки членом редакційної колегії „*Нашого життя*”.

* * *

Ліда Палій. *„Стороною йшла гроза.“* Київ: Ярославів Вал, 2008. 130 с. іл.

Імпресіоністичні спогади про дитинство і ранню юність в передвоєнному і воєнному Львові української письменниці і малярки, яка живе в Канаді. Ліда Палій не є літописцем доби, вона подає калейдоскоп вражень і емоцій, що залишилися у пам’яті і в цих фрагментах домінують не так події і люди, як кольори, звуки, запахи. Частина цих спогадів під назвою “Дитинство, заметене часом” була вже друкована в журналі „*Сучасність*” (2004, но.11). Невеличка книжечка містить, крім самих спогадів, також 30 сторінок ілюстрацій – фотографій з часів дитинства і юності та ранні рисунки авторки, а також два короткі нариси: Михайла Слабошпицького та Стефанії Андрусів. Михайло Слабошпицький пише про Ліду Палій і її батьків – директора “Маслосоюзу” Андрія Палія і Лідину маму Анну, активну діячку Союзу Українок у Львові, яка померла пару років тому в Торонто. Стефанія Андрусів ділиться з читачами своїми розважаннями про різні види мемуарів, про те, якими іншими є спогади про Львів тих самих років польського письменника Станіслава Лема.

Ліда Палій є автором низки книжок – збірок поезій і оповідань, таких як „*Мандрівки в часі і просторі*” (1973), „*Світла на воді*” (1985), „*Дивовижні птаці*” (1989), „*Сон-Країна*” (1994), „*Без вітчизни*” (1997), „*Жінка у вікні*” (2001) і ін. Поезії Ліди Палій друкувалися також чужими мовами, а за збірку „*Сон-Країна*” вона одержала премію ім. Павла Тичини.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ГУМОР

- Хто з відомих літературних героїв першим здійснив подорож на місяць?
- Баба-Яга.

Багато письменників позбавляють себе сну на те, щоб обдарувати ним інших.

NEW BOOKS

Taras Shevchenko. *Vybrana poeziia. Zhyvopys. Hrafika. Selected poems. Paintings. Graphic works.* Kyiv: Mystetstvo, 2007. 607 p. illus. (part col.) 26cm x 21 cm.

A large format, deluxe, bilingual Ukrainian-English edition. One half of this book contains selected poetry of Shevchenko with Ukrainian originals and English translations by Vera Rich printed side by side. The other half consists of reproductions of Shevchenko's works of art, many of which are in full color. The edition has two critical introductions, one about Shevchenko's life and poetry by Ivan Dziuba, the other by Tetiana Andrushchenko about Shevchenko the artist. There is also a bio-bibliographical article by Roksolana Zorivchak about the translator, in addition to extensive explanatory notes. All of this material, including the captions for art reproductions, appear both in Ukrainian and in English.

Ivan Dziuba provides a detailed biography of the poet and some critical comments about his works. Shevchenko, says Dziuba, cannot "be reduced to an ideological platform." Dziuba expresses his regret that political interpretation of Shevchenko produced a situation where the poet's "works were read and discussed almost exclusively for their political content, and little attention was paid to them as works of imaginative literature." Tetiana Andrushchenko writes about Shevchenko's artistic heritage. She claims that Shevchenko "left more than 1,200 works of art—drawings, water colours, oil paintings, engravings, book illustrations." Some of these works are discussed critically in greater detail. Vera Rich is a British journalist, poet and translator, born in 1936. In addition to Belorussian, Polish, Spanish, and Old Icelandic poetry, Rich has provided English translations of many Ukrainian poets. According to R. Zorivchak, she translated no fewer than "47 Ukrainian writers." Her translations of Lesia Ukrainka's and Ivan Franko's poetry have been available for a long time in such books as *Lesia Ukrainka: Life and Work* (Toronto, 1968) and *Ivan Franko: Moses and Other Poems* (New York, 1973). Many of the Shevchenko translations included in this new edition were published previously in Taras Shevchenko, *Song out of Darkness* (London, 1961) and in the London journal *Ukrainian Review*.

—Martha Tarnawsky

Our Cover ARTIST

Motria Jackevych Holowinska was born in Radom, Poland. The Jackevych family emigrated to the West, eventually settling in Philadelphia. After completing high school, Motria enrolled in Philadelphia's Moore College of Art. She graduated in 1961 with a Bachelor of Fine Arts degree and then completed graduate studies in painting and art history at Brown University and The Rhode Island School of Design, where she earned a Master of Art in Teaching. While a student, Motria was actively engaged in the local art community, exhibiting her work at Brown University's gallery and the Slater Mill Museum and lecturing at the Providence Art Club.

In 1974, Motria was offered a teaching position at Rocky Hill College Preparatory School in East Greenwich, RI. She taught art history and studio art for 28 years, serving for many of those years as chair of the school's fine arts department. In 1998, Motria was the recipient of Rocky Hill's prestigious San Antonio Excellence in Teaching Achievement Award; when she retired in 2002, the Board of Trustees established a faculty position bearing her name. While employed at Rocky Hill, Motria was active in regional and national Art Education Associations and the National College Board. She has exhibited her work in art shows at the Mystic Art Association (Connecticut), as well as in New York City; Hunter, NY; Philadelphia, PA; Boston and Falmouth, MA; and Providence and East Greenwich, RI.

Motria works primarily in acrylic. Much of her initial work involves "playing" with the materials, improvising and experimenting with texture and line effects with the goal of producing art that is full of lyricism and emotion. Her main interest is figurative work in which representation and abstraction coexist.

Motria is a member of the UNWLA; in 1966, she served as president of the UNWLA's Boston Branch. An active member of Plast, Motria has also taught in her local Ukrainian school and worked on various church committees.

Раїса Іванченко

Захопилася я творчістю Раїси Іванченко невідворотно ще з 80-их років минулого століття, щойно прочитавши її роман про князя Данила Галицького «Золоті стремена». Доля подарувала мені щасливу зустріч з цією надзвичайною жінкою тут, в Америці, на традиційній українській конференції в Іллинойському університеті.

Від того часу Раїса Петрівна Іванченко стала для мене взірцем справжньої українки, героїні нашого часу, талановитої письменниці, непересічної особистості, дотепної і цікавої співбесідниці – одним словом, мудрої жінки. Спілкуючись з нею, так і пориваєшся схопитись за перо, щоб записати, запам'ятати всі надзвичайно глибокі думки цієї титанічно працюючої людини, що я і робила своїми власними силами. Перебираючи ці нотатки, приходжу до висновку, що Раїсі Іванченко судилося самою долею стати вченим – істориком, письменником і поетом в одній особі.

Народилася вона 30 листопада 1934 року в знаменитому Гуляйполі на Запоріжжі. Виростала і навчалася спочатку в козацькому селі Успенці Онуфріївського р-ну Кіровоградської області, а потім у старовинному українському місті Новгород-Сіверський, що на Чернігівщині, якому вже понад тисяча років. Письменник Олесь Козуля так описує ці місця: «Старовинні церкви, монастир, великий Успенський собор при чарівній Десні оповили її дитинство таїною, яку змалечку хотіла розгадати». Тут у ХУІІ ст. відомий державний релігійний діяч Лазар Баранович заснував при монастирі першу на Лівобережній Україні друкарню, видавав церковні та світські книги, в тому числі і свій «Буквар».

У Новгород-Сіверській гімназії колись навчались і працювали славетний педагог Константин Ушинський, письменники Опанас Маркович та Пантелеймон Куліш, піонер космонавтики Микола Кибальчич, знаменитий Михайло Максимович – історик, етнограф, біолог і перший ректор Київського університету.

Батьківський рід Раїси походить із родини чернігівського воєводи Сави Картеля. Материне гніздо бере початок з давнього козацького роду Іванченків та козацького гетьмана Самійла Кішки.

Закінчивши історичний факультет Київського університету, Раїса Іванченко працювала як журналіст, згодом вступила до аспірантури. Були то 60-ті роки «хрущовської відлиги». Посилився інтерес до вітчизняної історії. Постало питання про тему кандидатської дисертації.

Її науковий керівник д-р історичних наук Михайло Марченко порадив аспірантці Раїсі розібратися по-науковому із звинуваченням Михайла Драгоманова, дядька Лесі Українки у тому, що він буцімто був агентом 3-го жандармського відділення (стаття у ж-лі «Вітчизна»). Це була нагла брехня, яку Раїса Іванченко довела своєю кропіткою дослідницькою працею, досконало вивчивши життя і творчість М. Драгоманова. Адже все своє життя Драгоманов присвятив справі визволення рідного народу, розвитку його культури. Це він першим у 70-их роках ХІХ століття на Міжнародній конференції в Женеві став на захист української мови та літератури, це він заснував там першу українську безцензурну друкарню «Громада». Його твори були в особистих бібліотеках багатьох європейських учених. Проте, в себе на батьківщині Михайло Драгоманов був звинувачений в націоналізмі. У буржуазному націоналізмі була звинувачена і Раїса Іванченко, молодий науковець, автор монографічного дослідження «Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі Росії та України в другій половині ХІХ століття», а також художнього роману про життя Драгоманова «Клятва». Як роман, так і монографія були тут же заборонені. Вже видрукувані книги у типографії пущені під ніж. Раїсі Іванченко заборонили читати в університеті правдивий курс історії України. Іншою і не могла бути реакція советського режиму, адже молода авторка у цих книгах та виступах, як і Драгоманов, сміливо заявляла: «Українському народові ще з часів Речі Посполитої і Петра І було заборонено і думати про своє власне незалежне буття: йому дозволяється вирощувати

хліб і вигодовувати чужі цивілізації упродовж багатьох століть, та ще дозволялось звеселяти своїми милозвучними піснями самодержців і диктаторів різних політичних режимів...»

Сьогодні професор Київського міжнародного університету Іванченко Раїса Петрівна – лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка, заслужений діяч мистецтв України, відомий історик і письменник. Як ученого історика і письменника Р. Іванченко цікавлять події епохи давньої Русі, художнє осмислення яких дістали втілення у чотирьох романах: «Гнів Перуна», 1982; «Золоті стремена», 1984; «Зрада, або як стати володарем», 1986; «Отрута для княгині», 1995, що становлять єдине ідейно тематичне ціле, складну історичну епопею про створення і ранній період історії України - Русі, розвиток, «золотий вік», її занепад, що дає підстави трактувати їх жанр як тетралогію. Ці романи охоплюють тривалий період історії української державності – від IX до XIII століття. Це епічні картини боротьби добра зі злом, картини величі й трагедії нашого народу. Князі Аскольд, Олег, Ігор, Святослав, княгиня Ольга, літописець Нестор, невдатні сини Ярослава Мудрого, Володимир Мономах, Данило Галицький, інші відомі постаті історії постали перед читачем, як щойно вихоплені з виру далеких подій – живі, зримі, повні живих суперечностей. Автор не ідеалізує ні історії, ні її постатей, а показує їх такими, якими вони могли бути: адже шлях до визволення пролягав лише через пізнання й утвердження істини. («Пізнайте істину – і істина визволить вас», – мудро сказано в Євангелії).

Р. Іванченко – чи не перший відкривач української історії без міфів, тобто без ідеологічних нашарувань, вигідних для імперщини, і їй болить наше тяжке минуле. Книга «Історія без міфів» (цикл бесід, що провела Раїса Петрівна по українському радіо) стала підручником для студентів навчальних закладів.

Вражає багатогранність і плідність її праці на благо України. Р. Іванченко провадить не лише велику просвітницьку роботу серед населення. Вона – активний учасник багатьох конференцій про Голодомор, про державницький поступ України у 1918-1919 роках, голова Товариства княгині Ольги.

Важка її ноша – адже вона тримає в пам'яті образи і страждання всіх жінок-українок

попередніх поколінь, і біографія її душі не вимірюється звичними часовими вимірами: «Хто сказав, що мені за спиною півстоліття лежить? В мені стогнуть і течуть судьбою сотні, тисячі літ!». Ці слова проходять рефреном через всю поетичну збірку Р. Іванченко «Наче тисячу літ живу», в якій вона своїми поезіями стверджує, що душа українки, пройшовши всі кола пекла, не зневірилася, для неї лишаються священними почуття роду і не вивітриться жага кохання. Крім цього, останнім часом вийшло ще декілька її поетичних збірок, у яких авторка оспівує радість творення, щирість спілкування з друзями-однодумцями. Саме з ними легше йти по життю: «Так би і далі йти крізь роки», опираючись на дружнє слово і стискання «теплих долонь» друзів, пробуджувати в людських душах добро, гідність і гордість за свою землю, «щоб виграти бій, вже програний колись».

Цього року Р. П. Іванченко святкує ювілей – 75-ліття з дня народження. Але роки невідвласні цій мужній жінці. Вона повна енергії і творчої праці. Кожного дня понад дві години (в один бік) їздить електричкою на роботу, адже очолює кафедру суспільних наук Київського міжнародного університету. Признається, що дорогою складає вірші.

Вже готова до друку ще одна монографія Р. Іванченко про розвиток демократії і державності України «Раби Києва не мовчали», значення якої важко переоцінити для теперішнього державотворення. Вона має стати настільною книгою, справжнім підручником для провідників держави, якщо вони є дійсними патріотами і безкорисливо дбають про Україну. Нажаль, автор не в змозі видати цю цінну книгу власними силами. Книга чекає свого спонсора, який неодмінно мусить знайтися.

Галина Руденко, журналіст,
пресовий референт Округу СУА Нью Йорк.

ВІСТІ З ОКРУГИ ЧІКАГО

*Учасники 40-го з'їзду Округи Чікаго.
На передньому плані в центрі Любомира Калін –
голова Округної Управи СУА Округи Чікаго.*

(Фото Василь Калін)

Сороковий Округний з'їзд Союзу Українок Америки Округи Чікаго відбувся 14 березня

2009 року в приміщенні Культурного Осередку парафії св. Володимира і Ольги в Чікаго. Голова Округи Любомира Калін відкрила Округний з'їзд молитвою Союзу Українок. Всі присутні отримали папки з пакетами звітів Відділів, звіти від референток Округи, а також порядком нарад, який зачитала голова Округи. Після чого відбувся вибір Президії з'їзду. Ведучою обрано Іванну Горчинську (22-ий Відділ). Секретарювали: Ореста Фединак та Олександра Савин (29-ий Відділ).

Головну Управу представляла Анна Мацілінська, друга заступниця голови СУА для справ організаційних. До верифікаційної комісії було обрано: Любу Шеремету, Оксану Мельник (22-ий Відділ) та Талю Таран – Лісовську (85-ий Відділ). Ореста Фединак зачитала протокол із 39-го Округного з'їзду. Затвердили номінаційну комісію, до якої входили голови всіх Відділів. Головою номінаційної комісії була Валя Хринівська (голова 101-го Відділу). А далі звітували голови Відділів СУА. Коротко подаю звіти кожного Відділу.

Голова 22-го Відділу СУА Люба Шеремета сказала, що Відділ заснований у 1949 році. На сьогодні Відділ має 28 членок. Ширші сходи відбуваються кожної другої неділі місяця о год. 12:00. Цього року зменшилась активність членок через несприятливу зимову погоду. Однак старуються виконувати взяті на себе обов'язки. Сходи їхні є цікаві і приємні. Чотири членки Відділу належать до Округної Управи СУА.

*За 50-літню працю
в СУА нагороджена
Любомира Шеремета.*

(Фото Оля Поливка)

“Референтка суспільної опіки Відділу Стефа Форович з великою завзятістю і посвятою організує грошові збірки та інші пожертви,” – відзначила голова Відділу. Відділ допомагає дітям сиротам в Україні та старшим жінкам. Пані Форович організує відвідування хворих, співпрацює з новоприбулими, дає корисні поради, готова завжди допомогти.

Стипендійна референтка 22 Відділу Ольга Люшняк передала до стипендійного фонду 1325 доларів. Сам Відділ спонсорував дві стипендії.

«Фінансова референтка Оксана Мельник професійно провадить касу і всі рахунки», – підкреслила Голова Відділу. На час докладно виплачує всі фінансові зобов'язання до Головної Управи СУА. Передплата журналу “Наше життя” є 100%. На Пресфонд переслано 960 доларів. Фонди стараються здобути збірками і частинно колядою.

На кінець голова Відділу подякувала членам Управи Відділу за сердечну, невтомну працю та побажала успішно і приємно провести сороковий Окружний з'їзд

Голова 29-го Відділу СУА ім. 500 Героїнь Кінгіру Дарія Ярошевич не була присутня з певних причин, але її звіт був переданий і прочитаний. Відділ начисляє 44 членки. 6 членок Відділу входили до Окружної Управи. Відділ організує зустрічі з цікавими людьми. В січні 2008 року на святкових сходах почесною гостею була п-ні Ольга Корзаченко, дружина Генерального консула України в Чикаго, а в січні 2009 року гостили племінницю Марії Чижик – Лесю Поворотну. Ширші сходи Відділу відбувалися в домівці СУА, а святочні в залі Українського Культурного Осередку.

В грудні 2008 року Леся Татарко познайомила членкинь 29-го Відділу СУА з історією Батурина і посвяченням відбудованої церкви в Батурині, на якому вона була присутня.

Відділ допомагає сиротам в школі – інтернат ім. Крупської в Полтавській області. Безпосереднім контактом займається Олександра Дяченко-Кочман.

Галина Грушецька контактує з Полтавською Обласною бібліотекою ім. Панаса Мирного.

Віра Маркевич і Емілія Вишницька через референтку суспільної опіки Округи Стефу

Форович передали гроші для дітей сиріт в Україні. 29-ий Відділ підтримує сиротинець в Гошові, бабусю колишнього в'язня Кінгіру. Грошову нагороду передали дітям за участь у виставці “Голодомор очима дітей”, яка відбувалась в Чикаго. Членки Відділу відгукнулися на заклик Головної Управи СУА і допомогли жертвам повені в Україні.

Для придбання додаткових фондів для Відділу членки щороку печуть тістечка. Беруть участь в Окружних та громадських імпрезах, а також не пропускають Конвенцій СУА. На XXVIII Конвенції СУА в Дітройті взяли участь: голова Відділу Дарія Ярошевич, дві делегатки – Катя Івасишин і Ліна Косик та три гості: Віра Маркевич, Олесандра Савин і Ева Зеленко. Під час конвенції Відділ одержав грамоту за точне виконання зобов'язань до Головної Управи СУА. На протязі року відбувають різні гутірки, які організує культосвітня референтка.

Голова 36-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб Люба Новак розповіла про їхню діяльність. Вислали пакунки до міст України: Суми, Івано-Франківськ та Донецьк. Індивідуально спонсорували дві стипендії для студентів, а також зібрано фонди для потерпілих від повені.

Відділ має продаж кави і солодкого в їхній церкві першої неділі місяця. В Квітну неділю влаштовують базар, мають прибутки з продажі виграшкових книжечок. Рівно ж мають прибуток з виграшки в день Подяки. У березні дві союзанки – Ірена Гаєцька (101-ий Відділ) та Люба Новак (36-ий Відділ) зорганізували лекції печення Пасхи. Участь взяло 22 жінки. Лекції провадив з великим успіхом Володимир Закопний. Прибуток з цих лекцій був висланий до сиротинця в м.Золочів.

Цього року членки 36-го Відділу СУА взяли участь в ювілейному бенкеті 101-го Відділу СУА, в 28 Конвенції СУА в м. Дітройт, Мічіган і в ювілейному бенкеті 45-ліття Округи СУА в Чикаго, на якому членка 36 Відділу Марія Юзьків дістала відзнаку 50-ліття членства в СУА. Відзнаку вручила новообрана голова СУА Маріянна Заяць.

Членки взяли участь у відзначенні 75-ої річниці Голодомору, яке відбулося в Holy Name Cathedral в Чикаго. В листопаді Патриція Мацків декорувала Різдвяну ялинку в Cook County Treasurer's Office in Chicago. Як завжди Відділ

вчасно передає фінансові зобов'язання до Округи та Головної Управи СУА.

74-ий Відділ СУА ім. Олени Теліги в Чикаго працює під керівництвом д-ра Тамари Чабанівської-Тимцюрак. Д-р Тимцюрак з прикрістю відзначила, що членок небагато у Відділі та ще через стан здоров'я та далеке віддалення поодиноких членок, вони змушені були свою діяльність трошки зменшити. За останні три роки стипендійна референтка Любослава Шандра придбала 9 спонсорів на 12 стипендій для студентів у вищих школах України. Пані Шандра також взірцево займається архівом Відділу. Незаступима культосвітня референтка Ярослава Панчук приготує на кожні сходи цікаві доповіді про визначних жінок та різні події з нашої історії та побуту. Вони раді зійтися, послухати реферати, обговорити справи СУА та різні події нашої Батьківщини і світу та по змозі виконати той чи інший обов'язок. Кожного року переводять під церквою св. Йосифа збірку на "Писанку дітям в Україні". Беруть участь і підтримують "День Союзанки" та в міру своїх можливостей інші імпрези Округи, Відділів та громади.

2008 рік був для них знаком жалоби: дуже сумний і тяжкий. В короткому часі вони втратили три довголітні, активні членкині: Ірену Попович – основницю, голову, секретарку Відділу, Лесю Менцінську – довголітню мистецьку референтку, Генрієту Куріцу – колишню культосвітню референтку. Левка Паньків втратила чоловіка Петра Панькова, Соня Роман втратила чоловіка д-ра Іллю Романа. Вічна їм Пам'ять!

Загальні збори перенесли з травня на вересень. Управу перевибрано ту саму з тих пань, що залишилися. Під час похорону Ірени Попович зібрано і передано 850 дол. на Стипендійний Фонд СУА. Також передали пакунок з одягом потребуючій родині в Україні.

85-ий Відділ СУА ім. Катрусі Зарицької в Чикаго енергійніший і молодший. Опікуються садочком "Садок вишневий", в якому нараховується 27 дітей. Пані Роксана Харкевич є виховною референткою. „Світличка” має мас-караду та себе утримує. Відділ збирав гроші на „Молоко і Булочку...” та одягу для сиротинців. Прибрали Українську ялинку в Museum of Science and Industry-Christmas' Around the World.

До Відділу належить 21 членкиня, працюють в тому пляні, щоб притягнути нових членок. Виконують свої обов'язки на День Союзанки, активно працюють в Окрузі та громаді. Належать до Українського Музею в Нью Йорку, підтримують "Наше життя" та спонсують одного студента на Україні. Четверо членок Відділу належать до Окружної Управи СУА. Сходини проводять по домах членок та в ресторані.

На закінчення голова Відділу Таля Таран-Лісовська подякувала членам Управи за співпрацю, а всім членкам Відділу за вміло виконані функції, які на них покладаються.

*Відзначення 85-го Відділу СУА
за зразкове ведення садочку „Садок Вишневий”.
Зліва: Роксана Харкевич, Любомира Калін,
Талья Таран-Лісовська.*

(Фото Оля Поливка)

Для 101-го Відділу СУА цей рік був святковим. 101-ий Відділ 5 квітня відзначив своє перше 40-ліття. Було багато гостей на святкуванні, а особливо дуже активно відгукнулися на святкування всі Відділи Округи, за що голова Відділу Валя Хринівська щиро всім подякувала. Відділ нараховує 50 членок та завжди бере активну участь в житті Округи та громади міста Чикаго. У цьому Відділі всі референтури заангажовані до праці і стараються виконувати її якнайкраще. „Надалі постараємось мати ще кращу співпрацю з своїми посестрами інших Відділів”, – зазначила голова 101-го Відділу СУА.

40-ий Окружний з'їзд довів, що у кожному Відділі проводиться велика праця на добро громади, на добро України. Звітували всі референтури Окружної Управи Округи: протоколярна секретарка, кореспонденційна секретарка, організаційна, культосвітня, імпрезова, виховна, пресова, суспільної опіки, стипендійна, господарська. Відбулися дискусії над звітами, прийняття звітів. Присутні заслухали звіт Контрольної комісії й уділення абсолюторію уступаючій Управі. Відбулося відзначення членок Округи Чикаго, після чого був полуденок, де учасники з'їзду мали змогу спілкуватися між собою.

Анна Мацілінська, представник Головної Управи СУА привітала Окружний з'їзд та зачитала вітання від голови СУА Маріянни

Заяць. Пані Мацілінська зупинилась ширше на роботі організаційної референтури, яку вона очолює в Головній Управі СУА.

Після чого відбувся звіт Номінаційної комісії та вибір нових членів Окружної Управи СУА Чикаго. Переобрана голова Окружної Управи Любомира Калін подякувала за довір'я та висловила надію на дальшу співпрацю з усіма Відділами та його членкинями.

Прозвучали деякі внески і запити та пізно пополудні закрили Окружний з'їзд. Учасники з'їзду розходились задоволені, бо насправду мали добрий час і можливість пригладати про свою пророблену працю.

Марія Щерб'юк,
пресова референтка Округи Чикаго.

ЩИРО ВІТАЄМО НОВИХ ВІЛЬНИХ ЧЛЕНОК СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ!

Представляємо вам нових Вільних членок СУА. Одні з них – це молодші жінки, котрі зацікавилися організацією їхніх мам чи бабусь, а другі – це колишні активні членки розв'язаних відділів СУА, які вирішили не покидати своєї організації, але продовжувати працю як Вільні членки. Радіємо, що ряди Вільного членства СУА зростають!

Маша Арчер (California)
Ореста Білоус-Олексі (Connecticut)
Ліда Борисюк (Connecticut)
Маріяна Волинець-Грубер (Florida)
Христина Волковінські-Столек (California)
Міра Ганкевич (Florida)
Наталія Гавдяк (Maryland)
Наталія Гебет-Орлинс (California)
Любомира Йолдас (California)
Люба Клячко (New Jersey)

Наталка Кордуба-Ресс (Illinois)
Оленка Крупа (California)
Надя Кулинич (New York)
Ізя Куровицька (New York)
Леся Лебедь (New Jersey)
Данііла Лунь (Pennsylvania)
Ляна Наваринська-Новак (Florida)
Анна Огороднік-Корона (Pennsylvania)
Марта Онуферко-ДеБлю (New Jersey)
Наталія Фединська Слиз (North Carolina)

*Роксоляна Яримович, референтка Вільних членок
Маріянна Заяць, голова СУА*

Урочисте відзначення 40-ліття 96-го Відділу СУА

96-ий Відділ СУА ім. Алли Горської відзначив 40 років громадської праці у п'ятницю, 20-го лютого 2009-го року в Українському Культурному Центрі м. Ворен. В присутності чоловіків та колишніх членок із ближчих і дальших сторін (Denton, Texas) в теплій, родинній атмосфері із посестрами союзницями і представницями всіх Відділів Детройтської Округи ми раділи та гордилися своїми починами. Нас організувала з великим ентузіазмом ще в 1968-му році Ліда Колодчин, колишня організаційна референтка, а тепер Почесна голова Округи. Це був час великих ініціатив в Детройтській Окрузі. Було тоді нас майже 500 членок. Імпреди, влаштовані Округою, були організовані на виховні та культосвітні теми як для союзниць, так і для ширшої американської публіки.

Першою головою Відділу стала св. п. Калина Ткачук-Миколенко, яка до кінця свого життя працювала невтомно на користь Відділу. Виховною програмою зайнялися Віра Лащик-Андрушків та Лариса Колодницька-Цісарук, які провадили садочок ще в 1970-их роках, а згодом Катя Копач-Кізіма, яка провадить садочком від 1998-го року до тепер. Голови Відділу: Христина Березовська-Гнатчук, Віра Андрушків та згодом Марія Зарицька-Червіовська відгукнулися на суворі події в Україні, коли масові арешти інтелігенції спричинилися до організації захисних дій. Вони закликали громаду Детройту до протестів та маніфестацій в травні 1972-го року, висилали телеграми, телефонували, збирали петиції та символічні дари крові, висилали

пакунки родинам в'язнів, влаштовували концерти і бенефіси, давали пресові інтерв'ю. Марія Зарицька-Червіовська та Мирослава Стефанюк брали участь в Міжнародних Конференціях (Мехіко Сіті, Париж, Копенгаген). Голови Відділу: Квітка Григорчук-Іваницька, Оксана Григорчук-Гудз, Уляна Шумило-Мазяк, Тамара Дужа-Куропась, Ліда Качан-Яхницька, Маріянна Бойчук, Зірка Кларк-Зубар та Ліда Казанівська-Вроблевська, а згодом Катя Копач-Кізіма і Дарія Дергак-Завадівська організували імпреди та курси традиційних обрядів і народнього мистецтва. Вони також скоро приєдналися до праці в Окрузі, особливо до Будівельного Комітету Українського Села. Марія Кошів-Ткачук, Калина Ткачук-Миколенко, Роземері Собол та Ліда Лебедович-Казевич інтенсивно працювали, щоб затримати діяльність Відділу в особливу пору труднощів, поєднуючи з професійними, родинними та громадськими обов'язками. Першою головою Округної Управи Детройту від 96-го Відділу стала Квітка Іваницька, згодом – Ліда Казевич, а недавно – Дарія Дергак-Завадівська.

Чотири членки були нагороджені відзнакою «Українка Року» за громадську працю організацією *Ukrainian Graduates of Detroit & Windsor* – Марія Зарицька-Червіовська, Віра Андрушків, Анна Мацілінська та Вікторія Грускевич Моль. Членка Відділу В. Андрушків займає позицію Віце Президента *Unites States – Ukraine Foundation*, як в минулому при *Wayne State University School of Business Administration*

– *Management Program*, де вона включала студентів та викладачів з України. Мирослава Савчук-Стефанюк причинилася до публіцистики своєю книжкою “*Ukrainian in Detroit*” («Українці Детройту») ще в 1979-му році і також своєю доповіддю на цю тему в *Macomb College* минулого листопада. Відділ влаштував її авторський вечір з нагоди книжки “*On the Edge Mirror Lake*”. Членки Відділу причинилися до взірцевого переведення 28-ої Конвенції СУА в Детройті в травні 2008 року під керівництвом голови Конвенційного Комітету Анни Мацілінської, заступниці голови Ліди Казевич та ще восьми членок нашого Відділу в Конвенційному Комітеті. Із 10-ти членок – засновниць у 1968-му році членство Відділу збільшилося до 35-ти. Надіємося і далі працювати за прикладом наших матерів та старших посестер союзнок.

Комітет Відзначення 40-ої річниці 96-го Відділу очолили співголови: Катруся Копач-Кізіма та Надя Липецька-Пурел. Реклямою та друками зайнялися Марта Квітковська і Анна Мацілінська. Оксана Гудз та Люба Шаєнко влаштували прекрасні декорації, а Віра Андрушків редагувала програмку.

Відкрила програму вечора Катруся Кізіма, заступниці голови Відділу, привітавши присутніх і прочитавши Молитву СУА. Марія Зарицька-Червіовська, голова Відділу, запросила всіх хвилиною мовчанки вшанувати пам'ять покійних членок Відділу: Терезу Бабяк-Цеплу,

Лесю Сявавко-Козовик, Галину Панчак, Калину Ткачук-Миколенко та Марію Бабяк-Константин. Привіт від Головної Управи СУА виголосила Анна Мацілінська, друга заступниці голови СУА. Ліда Казевич, новообрана голова Округної Управи СУА Детройту, з ентузіазмом привітала своїх посестер і гостей. Прозвучали дуже теплі привіти представниць окремих Відділів Округу Детройт.

По смачній вечері Мирослава Савчук-Стефанюк, наша «Муза», при співпраці Христини Семанюк-Липецької та Віри Лашик-Андрушків, розпочали програму споминів під музику знаної пісні *Memories* (“Як було колись”) під акомпаніємент Богдана Андрушкова. Фото-знімки з діяльності Відділу були висвітлені разом із гумористичною одою Миросі Стефанюк. Їх підготувала Христина Зарицька і висвітлила голова Марія Зарицька-Червіовська. Додатковою розвагою було висвітлення знімок членок Відділу з дитячих літ. На закінчення співголова Святкового Комітету Надія Пурнелл сердечно подякувала всім за присутність, за співпрацю. Присутні ще довго спілкувалися і згадували минулі веселі часи.

Служба Божа відбулася в церкві св. Йосафата у вівторок 5-го березня 2009-го року за здоров'я та успіхи членок 96-го Відділу, а Панахидою вшанували покійних членок.

Марія Зарицька-Червіовська.

Загальні збори 45-го Відділу СУА ім. Катрусі Зарицької Округа Дітройт

Загальні збори 45-го Відділу СУА в Детройті відбулися 20 січня 2009 року в домівці СУА. Відкрила збори голова Відділу Стефа Король. Було обрано президію зборів: ведучою – С. Король, секретаркою – Ніну Василькевич. Заслухано звіт голови Відділу С. Король та окремих членів Управи.

До нової Управи Відділу увійшли: Стефа Король – голова, Ірена Прийма – заступниці голови, Таїса Розгін – кореспонденційна секретарка, Ніна Василькевич – протоколярна секретарка і пресова референтка, Зеня Серафин – скарбник. Референтки: Марта Шехович – організаційна, Ірина Джуль – культурно-освітня, Ірина Тарнавська – суспільної опіки, Ліда Михалович – господарська. Контрольна комісія: Наталія Гевко – голова, Дарія Конюх – член.

С. Король подякувала всім членкам Відділу за довір'я. Відтак надала слово представниці Округної Управи СУА Детройту Марусі Зарицькій, яка сказала, що робота членок 45-го Відділу СУА є прикладом для всіх союзнок. Відділ має цікаву культурно-освітню програму, якою варто поділитися з іншими Відділами СУА.

Голова Відділу подякувала М. Зарицькій за високу оцінку праці 45-го Відділу СУА.

Ніна Василькевич, пресовий референт.

Шевченківські роковини 65-го Відділу СУА Округи Нью Джерзі

*Молодечий вокальний ансамбль.
Акомпанують: керівник Марія Попіль (бандура) і Назар Бобеляк (кларнет).*

22 березня 65-ий Відділ СУА відзначив Шевченківські роковини для нашої громади. Голова Відділу Наталка Головінська привітала членок Відділу та гостей і передала ведення програми Олі Городецькій.

Святочне слово виголосив д-р Іван Головінський, який зосередився на поемі Тараса Шевченка „Послання”. Доповідач наголосив, що

проблеми, котрі були актуальними в той час для України, залишилися актуальними і сьогодні у нашій молодій Державі. В українському суспільстві і тепер бракує злагоди і толерантності. Д-р Головінський наводить слова Кобзаря:

„...Розкуйтеся, братайтеся,
Схаменітся, будьте люди,
Бо лихо Вам буде”.

*Молоденькі школярики деклямують вірші в пошану Великого Кобзаря.
Справа: Ольга Городецька – ведуча програмою.*

Опісля почалася велика мистецька програма, в якій брав участь молодечий вокальний ансамбль під проводом Марії Попіль у супроводі бандури (Марія Попіль) і кларнета (Назар Бобеляк). Деклямували вірші Великого Кобзаря: Зоряна Каспрук, Андрій Партикевич, Мирося Штурмай, Юля Проць, Наталя Ференц, Назар Бобеляк. Церковний хор разом з союзнянками виконав пісню „Реве та стогне Дніпр широкий” (диригент Богдана Гнатик). Співочий гурт під проводом Богдани Гнатик виконав пісню „Така її доля” та „По діброві вітер вие”. У цьому ж виконанні з доповненням Івана Челака та соліста Андрія Гавдановича зворушливо прозвучала пісня „Спи, Тарасе”. Збірну деклямацію дітей підготувала Віра Мельник, виконавцями якої були: Славчик Пашков, Отусь і Дем’ян Фішер, Микола Биков,

Таня Лабойко, Алексей Фігура, Софійка Пітула та Юра Проць. Всі вони дуже радо виступають на наших імпрезах. На закінчення програми Хор заспівав Шевченківський „Заповіт”. Присутні нагородили усіх виконавців щедрими оплесками.

Вкінці ведуча подякувала керівникам, виконавцям та всім, хто причинився до успіху програми. Прихід з імпрези призначено для сиріт в Україні. Ми радіємо, що так багато молоді взяло участь в концерті. Надіємось, що і в майбутньому будемо всі разом працювати у дружбі та злагоді для добра нашої організації та української громади.

Ольга Городецька,
пресова референтка 65-го Відділу СУА.

Загальні збори 64-го Відділу СУА, Округа Нью Йорк

31-го березня відбулися Загальні збори 64-го Відділу СУА. Головну Управу репрезентувала Надія Савчук, голова Окружної Управи СУА Нью Йорку.

Однохвилинною мовчанкою було вшановано пам’ять Лідії Крушельницької, яка відійшла від нас у інший світ.

У звітах членів Управи та референток повністю відображено діяльність Відділу у 2008 році, яка була спрямована на вивчення, збереження та пропагування українських народних звичаїв, обрядів і традицій. При Відділі активно діяв гурток «Майстерня – 64», члени якого виготовляли ялинкові прикраси, писанкові пташки, пекли ритуальне печиво та ін. У своєму слові Надія Савчук, голова Окружної Управи з радістю відзначила, що 64-ий Відділ СУА гідно продовжує славні традиції своїх попередниць. Пані Надя побажала союзнякам здоров’я та дальших успіхів у праці.

До новообраної Управи Відділу увійшли: Ярослава Геруляк – голова; Дарія Костів – заступниця голови, Ярослава Рубель – секретар, Оленка Лозова – скарбник.

Референтки: Лаврентія Туркевич – організаційна і культосвітня, Наталія Соневицька – мистецько-музейна, Марійка Стефак – суспільної опіки, Галина Цігаш – стипендійна, Лідія Слиж – пресова, Лариса Зелік – архівар і господарська референтка.

Контрольна комісія: Ярослава Рубель – голова, Оксана Луцька і Лідія Баранська – члени.

Лідія Слиж, пресовий референт.

Професор знаходить на своєму столі букет троянд і здивовано питає свою дружину:

– Що це за свято сьогодні?

– А хіба ти забув? Сьогодні річниця твого весілля!

– Ах, як приємно! – каже професор. – Коли буде річниця твого весілля, нагадай мені, будь ласка, щоб я купив тобі квіти.

У пам'ять д-р Дарії Маркусь

Дзвонить телефон, піднімаю слухавку. Голос говорить: “Лесю, померла Дарка...”. Хвилини минають – мовчанка... Та ж ось тільки недавно вона промовляла на прощальному бенкеті для Генерального Консула України Василя Корзаченка, який відлітав до Нідерляндів. Її промова про відкриття у Чикаго першого українського консульства у США була детальною і, як завжди, цікавою.

Я познайомилась з Даркою Маркусь в кінці 1960-их років, коли моя родина переїхала з Нью Йорку до Чикаго. Дарка інформувала мене про чикагську українську громаду – церкви, школи, товариства, мистецькі, студентські і жіночі організації. Після нашого знайомства Дарка заохотила мене записати моїх двох дочок до “Садочку Казок”, який був заснований 29-им Відділом СУА, а мене – стати членкою 29-го Відділу, до якого належала й вона від 1963 року.

Відійшла від нас д-р Дарія Маркусь – віддана дружина, мама, бабуня, педагог, громадська діячка у вічний, безтурботний світ 17-го листопада 2008 р. в Чикаго після боротьби з тяжкою недугою.

Дарка народилася 15-го січня 1935 р. в селі Незнанів у Західній Україні у батьків Василя і Меланії Гасюків. Після її народження родина переїхала до міста Кам'янка Бузька, колишня назва Кам'янка Струмилова. Щасливе життя дитинства виповнене іграшками, книжечками та дитячими розвагами довго не тривало. Місцевість, в якій жила родина Гасюків, була передана німецькою владою Радянському

Союзові в 1939 р. згідно з умовою Молотова-Рібентропа. Життя стало нестійким, тяжким, пронизане страхом. Через два роки почалась Друга Світова війна і німецька армія зайняла місто.

У 1945 р. після закінчення війни родина Гасюків опинилася в таборі переселенців Д.П. у місті Міттенвальді, в Баварії. Дарка відвідувала школу та була активною пластункою. У 1948 р. разом з батьками виїхала до Канади. В Канаді вчилася в середній школі, продовжувала свою активну участь в Пласті і частково працювала у фабриці, щоб фінансово допомогти батькам. Після закінчення середньої школи була студенткою Queens College Торонтського Університету. Після градуації виграла стипендію на магістерські студії в Лювен, Бельгія. Студуючи там, багато подорожувала. Під час подорожей зустріла двох людей, які мали великий вплив на її подальше життя.

У Люрдській святині Дарка зустріла єпископа Фультон Шіна, який провадив телевізійну програму “Life is worth living”. Дарка справила на нього велике враження і він запропонував їй становище в Товаристві “Propagation of Faith” в Нью Йорку. Під час подорожі до Парижу Дарка зустріла з України молодого студента міжнародного права Сорбонського Університету – Василя Маркуся. Хоч знайомство було випадковим, закінчилося шлюбом. У 1960 р. єпископ Шін повинчав їх у катедрі св. Патрікія в Нью Йорку.

Молоде подружжя переселилось до Савт Бенд, Індіана, де почалися роки материнських обов'язків Дарки. У 1962 р. родина переїхала до Чикаго. Крім родинних обов'язків молоді мами, Дарка не тільки ніколи не переставала вишукувати нових засобів поширювати і збагачувати свої знання, але знаходила час давати той поштовх до науки учням-матурантам у суботній школі українознавства св. Володимира в 1964 і 1965 році. У 1966 році з трьома малюками родина виїхала до Риму на рік, де Василь був призначений до Римського Центру Університету Лойола. Дарка обсервувала італійську культуру та занурювалась в італійську історію. Наслідком побуту в Італії видала туристичний довідник про українців у Римі під назвою “Українськими слідами по Римі й Італії”.

60-ті і 70-ті роки для молодого жіноцтва, яке бажало бути не тільки добрими дружинами, мамами і господинями, виникли нові обставини й нагоди випробування своїх сил для здобуття і завершення своїх професійних мрій і бажань. У 1976 р. Дарка здобула ступінь доктора з “Foundations of Education” в Університеті Лойола у Чікаго. Читала лекції з історії філософії і підстави освіти в DePaul University, Northeastern State University, Oakton Community College – Чікаго та в Indiana University – Гаммонд, Індіана.

З початком політичних змін у Радянському Союзі Дарка з чоловіком виїхали на науковий обмін до Києва на три місяці. Це був 1989 рік. В цьому ж році вийшла книжка “Українці в Чікаго і Ілліной”. Редактором і упорядником цього тому була д-р Дарія Маркусъ. У 1993 р. Дарка прийняла посаду директора бюро IREX (International Research Exchange Board) у Києві. Після повернення до Чікаго від 1995 р. Дарка була заступником головного редактора Енциклопедії Української Діаспори д-ра Василя Маркуся. Але не дочекалася вона першої книжки Американського тому, який пішов до друку за день перед її смертю.

Останні роки свого життя, не дивлячись на серйозні проблеми здоров'я, одночасно була відданим опікуном свого мужа, який важко переносив свій стан здоров'я після трьох інсультів. До кінця боротьби зі своєю агресивною недугою не тільки була опорою своїй родині, але до кінця життя виявляла свою щирю любов до далекої Батьківщини.

Не просто і не швидко описати життєвий обсяг Дарчиної праці на громадській ниві. У 1963 р. Дарка вступила до 29-го Відділу СУА. У 1967 р. була головою Відділу, 1975-76 – головою Округу СУА в Чікаго, 1978-81 культурно-освітньою референткою Головної Управи СУА. Протягом 1975 – Року Жінки, як культурно-освітній референт Окружної Управи СУА, Дарка організувала ряд імпрез, дискусій, семінарів на тему українських жінок як на еміграції, так і на Батьківщині, які жили і терпіли під терором режиму: Ірина Стасів-Калинець, Ніна Караванська та ін. Через великі старання Дарки відбувся

концерт професійних сил в Авдиторіум Театрі в центрі Чікаго.

Також належить згадати її як активну пластунку не тільки за юнацьких років, але як і виховника пластової молоді у Чікаго проведенням різних гутірок, дискусій і підготуванням до пластових іспитів і інше.

З кінцем 80-их і початком 90-их років з великим запалом Дарка працювала в Товаристві “РУХ”. З проголошенням Незалежності України в розмові зі своїм чоловіком Василем з'явився задум установити український консулят у Чікаго. Дарка відразу ж почала контактуватися з представниками українського уряду – телефонічні дзвінки, листи, зустрічі. Виявилось – щоб цей задум здійснився, потрібна була фінансова допомога для придбання приміщення. Навіть і цією відповідальністю зайнялася Дарка. В неї виникла думка заложити “Клюб 500”.

Ціллю клубу було заохотити 500 членів-прихильників, щоб пожертвували по 500 доларів. Незадовго українська громада відповіла на цей заклик з почуттям любови і обов'язку до далекої Батьківщини. 200 тисяч доларів було зібрано. Інтенсивна праця Дарки допомогла здійсненню відкриття першого українського консуляту в Америці. У 1993 році перший консул самостійної України Анатолій Олійник прибув до Чікаго.

Д-р Дарія Маркусъ була непересічною людиною, обдарована талантом широкого зацікавлення, знанням, швидкістю думання, освічена, розумна, працююча й товариська особа, завжди готова допомогти іншим, людина з великим серцем. Вона заслужила великої нашої пошани. Нам союзнякам буде бракувати її ідей, перспективи і оптимізму. Ми будемо пам'ятати її добрим словом.

Залишила Дарка у великому смутку мужа Василя, дітей – Василя молодшого, Устину і Таїсу Івашків та внуків Адріяна і Тому.

Усі членки СУА висловлюють глибокі співчуття родині. Вічна їй пам'ять!

*Олександра Дяченко Кочман,
пресовий референт 29-го Відділу СУА.*

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Вітаємо

Вітаємо новообрану Головну Директорку Інституту св. Ольги Катехиток Серця Ісусового, Філомену Процик у Прудентополісі, Парана, Бразилія! Бажаємо сили та наснаги у продовженні нелегкої виховної праці! Нехай Господь благословить!

Ось уривок із листа: *....Повідомляю, що з кінцем 2008 року я перебрала уряд Головної Директорки Інституту св. Ольги на наступне п'ятиріччя. ...При цій нагоді бажаю висловити щиру вдячність нашого Інституту для Союзу Українок Америки за стільки років допомоги нашим студенткам і за прихильність до нашої виховної праці. Ваша акція є безмежно важлива у житті багатьох дітей і молоді, які зазнали чи зазнають Вашої помочі. Я теж була стипендисткою СУА у 1979-80 роках і сьогодні стараюся в якійсь мірі винагородити за це в спосіб праці для свого народу і своєї Церкви. – Остаюсь з глибокою пошаною,» Філомена Процик, Головна Директорка.*

Вдячний стипендіят з України написав: *„Вітаю Вас, пані Маріє Полянська та Союз Українок Америки!».....У 2004 році мені випала нагода познайомитись з Мельник Тамарою Михайлівною, яка допомогла мені стати учасником Стипендійної Акції СУА.... Я є студентом юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. В нас багатодітна сім'я, яка складається з одинадцяти дітей та батьків. Кожен член нашої сім'ї важко працює, щоб забезпечити не тільки себе, а й своїх маленьких братиків і сестричок....Я дуже вдячний Вам, пані Маріє, та СУА за Вашу активну громадську діяльність та за вагому підтримку українських дітей, що навчаються як в початковій, так і вищій школі. Вся наша родина вдячна тим людям, які спонсорують нас і інших українських дітей, як в Україні, так і за її межами.....Разом з тим, я вдячний Богу, що на своєму життєвому шляху мені трапилась така нагода отримувати підтримку від членів СУА у вигляді стипендії. Завдяки такій підтримці мені вдалося гарно закінчити середню школу та вступити до найкращого університету України. Нехай завжди в серці буде Бог і Україна. Щастя Вам! —М. В.»*

М. В. є одним із численних стипендіятів подружжя Стефана та Володимири Сливоцьких з Нью Йорку.

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛЮТИЙ ТА БЕРЕЗЕНЬ 2009 Р.

1,000 дол. Маріанна Мисишин, 560 дол. 106-ий Відділ СУА (106), 500 дол. Ярослава Гудзяк, д-р Володимир Кульчицький (108), д-р Іванна Ратич (56), 440 дол. 97-ий Відділ СУА (97), 250 дол. Іванна Горчинська (22), Ольга Лужняк (22), Анна Максимович (43), Меланія Грицюк Маззорана (98), **по 220 дол.** Марк Андріюк, д-р Андрій і Єлисавета Баран (99), Elmer F & Olga Bertsch (99), Zweneslawa Zapar Clem, д-р Юрій і Ірена Дейчаківські (12), д-р Дарія Новаківська Ліса (54), Anna R Lukachik, Богдана Михайлів (91), Світлана Недільська (108), John & Christina Pluta (13), Євген Рудакевич, Богдан і Марія Шандор (65), Ірена Телюк (89), Богдан і Христина Турченко (90), UAV Post 30 (98), 38-ий Відділ СУА Денвер, Ко (38), 83-ий Відділ СУА (83), Нью Йорк, 200 дол. George Kiebusinski, Dr. Leonidas & Oksana Mostowycz, Богдан і Марія Полянські (98), 110 дол. Tatiana Bertsch (99), Yuri A. Bertsch (99), Prof. Assya Humetsky (50), Martha Klufas-Platosh, Sophia Koropeckyj, Оксана Надія Мулик, Ольга Ракочи (34), Наталка Савчук (89), 89-ий Відділ СУА (89), Кергонксон, Н. Й., 100 дол. Ларисса Драган (38). Дарія Струк Гусар, Анна Макух, Ray & Rita Oberleitner (98). Lidia Pasamanick, Stephen Sharga, UNWLA Branch 98 (98) Holmdel/Middletown, NJ, 75 дол. Daria Dykuj, Helena Schultz, (38), 50 дол. Walter Batih, Люба Клячко, Віра Менцінська, Dr. Peter & Genia Myskiw (3), Leopolda A Saveskie (89), Зеновія Стецишин (22), 42 дол. Рената Бігун (28), 30 дол. Anna R Lukachik, 25 дол. Аня Борисенко, Ольга Буріп (38), Іриной Данильчук, Martha O DeBlieu, Andrew and Gertrude Diakun (97), Христина Ференцевич, Борис і Люба Оришин, Andrew & Helen Szish, 20 дол. Віра Журавська (22), Мая Буріп (38)

З РІЗНИХ НАГОД

In 2008 we decided to donate to the organization specified by a sibling in place of giving presents. This contribution of \$50 is in honor of my sister Betsy and her husband Viktor Decyk, long time sponsors of UNWLA Scholarship Program. Congratulations for your excellent work! Ms. Ann S. Backus, Manchester, N. H.

Пересилаю зібрані гроші на Стипендійну Акцію СУА на 2009 рік. **по 300 дол.** Ігор і Елейн Занків, д-р Уляна Лоза, 200 дол. Марія Р. Мецияк, **по 100 дол.** Тамара Панкевич, Анна Поліщук, Оксана Салдит, **по 50 дол.** Марія Боднарська, Ярослава Борачок, Zogiana M Bunche, Марія Маланяк, Ореста Перейма, 40 дол. Татяна Паславська, **по 25 дол.** Andrew and Gertude Diakun, Лідія Стасюк, Михайло і Анастазія Вашкурак, **по 20 дол.** Марія Дранка, Віра Мальчевська, Васирина Осташук, Ольга Пицак, по 20 дол. Марія Наливайко, Іван Вороняк, Антоніна Вітрик. Збірку продовжуємо. Оксана Салдит, Референтка стипендій 49-го Відділу СУА, Баффало, Н. Й.

У пам'ять моєї найдорожчої матері **Анастазії Мисишин**, довголітньої членки СУА та хресної мами **Ярослави Оренюк** пересилаю 1,000 дол. на продовження стипендій моїм стипендіатам на 2009 рік. Маріанна Мисишин, вільна членка СУА, Спрінгфілд, МА.

У світлу пам'ять мого незабутнього вуйка, **бл. п. Мирослава Трояна** складаю 500 дол. на стипендію у Львові, через 108-ий Відділ СУА. Володимир Кульчицький, Вудбрідж, Кт.

Замість квітів на далеку могилу в Україні моєї двоюрідної сестри **св. п. Стефанії Іванців** залучую пожертву в сумі 100 дол. на Стипендійну Акцію СУА. Родині складаю щирі співчуття. Анна Макух, Глендейл, Каліфорнія.

ПОПРАВКА. У березневому числі «Нашого Життя» було подано, що Осип і Галина Якубовичі зложили даток на суму 220 дол. Має бути **ОСТАП** і Галина Якубовичі. Вибачаємо за недогляд.

Не маємо слів подяки за Вашу довголітню співпрацю та підтримку!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА,
М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії Стипендій СУА.

UNWLA, INC. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program
P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530 • Email: Mariapolanskyj@verizon.net

“Our Life” Press Fund

Donations in Memory of Maria K. Zobniw

Last month's issue of *Our Life* included an obituary about Maria (Mima) Zobniw, president of UNWLA Branch 9 in Binghamton, New York, who died under tragic circumstances on April 3, 2009. The UNWLA has received the following donations honoring her memory:

\$500 Boston Medical Center Inpatient Pharmacy Department (forwarded by Danielle and Edward Kebabjian)	\$75 Ihor and Vera Mykyta	\$25 Geroge and Mary Terela
\$200 Анна і Мирослав Зобнів	\$50 John and Chrystia Czebeniak	\$25 UNWLA Branch 9
\$150 Marta and Yaroslav Stawnychy	\$50 Silvia and Edward Czebeniak	\$20 Yevgeniya Berezhnitskaya
\$120 Sacred Heart Ukrainian Catholic Church (various individual donations)	\$50 Оленка Добчанська	\$20 Orest Melnyk
\$100 Robert and Michelle Berry	\$50 Malyna Dziuba	\$20 Douglas M. Saunders
\$100 Chrystyna Dziuba-Brown	\$50 Steven and Larysa Gradeck	\$20 Dan and Cheryl Shabat
\$100 Ola and Gregg Connelly	\$50 Maria Iskalo	\$10 Maria O. Charuk
\$100 Steve and Alice Hannon	\$50 Nadia Daniliw-Kobziar	\$10 Mr. and Mrs. Dmytro Junko
\$100 Zenon and Helen Ivanonko	\$50 Мелянія Кокорудз	\$10 Mr. and Mrs. David Sanyshyn
\$100 Paul and Emilia Liteplo	\$50 Марта Кокорудз Левицька	\$10 Mr. and Mrs. Wolodymyr Szymyrko
\$100 Юрко і Оксана Сидорак	\$50 Raisa Schuter	\$10 Lubomyra Terela
\$100 Robert and Cathleen Welte	\$50 Maria Tymoczko	\$10 Walter and Irena Terela
	\$25 Charles E. Buchter	\$10 Bohdan Tkhovyk
	\$25 Gena A. Buehrer	\$10 Michael and Martha Tomsey
	\$25 M. and Mrs. Walter Czebeniak	\$10 Jaroslav and Lyuba Zalutskyj
	\$25 Yaroslav. Daniliw	
	\$25 Zenon and Irene Ivanonko	
	\$25 Jaroslav and Martha Salenko	

Подяка

Складаю щиру подяку родині, друзям, знайомим за щедрі пожертви в пам'ять мого сина св. п. Романа Думи. У невимовно болючу хвилину життя я відчула теплоту Ваших сердець. Це допомогло мені пережити велике особисте горе. За Ваші пожертви через Союз Українок Америки були вислані два великі пакунки до сиротинця для дітей з особливими потребами в м. Бережани на Тернопільщині. Подаю уривок листа-подяки, який я отримала від цього сиротинця. – Наталія Дума

Згромадження “Брати Милосердя” Української Греко-Католицької Церкви Сиротинець для дітей з особливими потребами

Україна, 47501, Тернопільська обл. м. Бережани, вул. Раївська, 67

Христос Воскрес!

Дорога Управо та членки Союзу Українок Америки!
Вельмишановні Голова СУА та Адміністратор Наталія Дума!

Щиро вдячні Вам за дві посилки з іграшками та іншими дитячими речами, які ми отримали від Вас! Це була велика радість для наших діточок, бо до них загостили такі добродушні ведмедики, пухнасті зайчики, милі білочки й лисички та інші чудові забавки. Наші дітки-сирітки подружилися з ними і тепер граються. Отож, ми з вихованцями щиро дякуємо Союзу Українок Америки за ці гарні подарунки.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXVI

JUNE 2009

SHARING THOUGHTS, VIEWS, & NEWS

It has been a year since the XXVIII UNWLA Convention in Troy, Michigan. The UNWLA Executive Committee and National Board have achieved much since that time with the aim of advancing the goals of our organization. I would like to share with you all that we have accomplished.

The newly elected National Board held its first official meeting in October 2008. Our first assignment was to look at the “big picture” and to outline future tactical and strategic plans.

A high priority on our agenda was our magazine. As all of you know, an ongoing deficit has long made publication of *Our Life* too costly to sustain and we began with reorganizing the editorial structure. In making this change, we also took into consideration the comments and requests of UNWLA members and other subscribers with respect to content published in these pages. Our current editorial board and editor Tamara Stadnychenko are working with renewed energy and dedication to ensure that *Our Life* lives up to its name and truly reflects “our life.” Our former press secretary, Lidia Slysh, has been a great asset in this endeavor and is currently responsible for the magazine’s Ukrainian content. Our Education Committee Chair, Christine Shwed, has redesigned the children’s section. Our contributing authors have helped us make many interesting changes. Because of these changes, we have managed to reduce our costs markedly. The input from our readers has been very positive and well directed.

The cover of *Our Life* has become a platform for our Ukrainian American female artists. Our invitation to these women to submit their artwork for this new initiative has been met with enthusiasm. Iryna Steckiv, Member at Large of the Executive Board, has enthusiastically agreed to lead this project and is assembling a portfolio of artwork for future issues.

Of course, one of the most pressing concerns of our organization is the issue of membership. At the first National Board meeting, Anna Macielinski, Vice President for Membership, agreed to spearhead a “Retention and Recruitment” campaign. Her article on this subject, which explained the basis and goals of this project, appeared in the March 2009 issue of *Our Life*. Informational packets suggesting ways to hold membership drives and interest potential new members have been made available and can be ordered directly from Ms. Macielinski. The committee working on this matter was established at October’s National Board meeting; since that time, subcommittees in Detroit and North Port, Florida, have been formed, allowing for a well-coordinated and professional approach to the project. The campaign is already reaping results and has brought responses from several branches. Our Liaison for Members at Large, Lana Yarymovich, has been focusing on growing this very important segment of our membership as well as on expanding communication with the current members at large. In addition, through individual and personal contacts, there is an interest in forming new branches in at least four cities. These initial signs and the enthusiasm of those involved suggests that the campaign will flourish.

Another exciting accomplishment is the redesigned and rejuvenated UNWLA Website. The first phase of this project was rolled out in March. Our Arts and Museum Committee Chair, Zoriana Haftkowycz, coordinates this committee, which continues to meet on a weekly basis via Web-conference. Currently, the Website content is being translated into Ukrainian. We invite you to submit your branch events, interesting articles about your members, new ideas, etc., to the Webmaster so that they can be shared with other UNWLA members and Website visitors.

For much of its history, the UNWLA has helped others in times of need, responding quickly and efficiently to crises and emergencies. The most recent example is our organization’s response to the devastating floods in western Ukraine last summer. Your support and fundraising efforts were invaluable. As

a result, Honorary President Iryna Kurowyckyj; Lilia Hryhorowych, President of Soyuz Ukrainok of Ukraine; and I were able to hand-deliver much needed financial aid to the residents of two villages severely affected by the flood. At the time, I underscored the fact that we were representing every UNWLA member who took it upon herself to raise funds for this worthy cause and every person who donated funds for this purpose.

During this time, we also began evaluating sound ground rules for the most effective way to provide help in Ukraine. After much discussion, we have determined that, at this time, the people who most need our help are the elderly in nursing homes in Ukraine. Our Social Welfare Committee Chair, Iryna Rudyk, who has recently returned from her first trip to Ukraine as the newly elected chair, was instrumental in prompting this decision. While in Ukraine, Ms. Rudyk visited one of these nursing homes, spoke at length with its director and has had additional conversations with the directors of other such nursing homes. She shared what she learned with the Executive Committee, and a circular describing our selection and coordination processes will be sent out in the very near future.

The translation into English of Professor Valentyna Borysenko's book "Candle of Remembrance," which includes numerous eyewitness accounts of survivors of the Ukrainian Holodomor of 1932–1933, has been completed. Sofia Hewryk, VP of Cultural Affairs, is leading this very meaningful UNWLA endeavor. At present, we are looking at potential publishers, exploring book jacket design, and working on other technical details. The First Lady of Ukraine, Kateryna Yushchenko, wrote the forward to this book and Honorary UNWLA President Iryna Kurowyckyj and I co-wrote a preface. The UNWLA received a generous, anonymous donation for this project.

Our Vice President of Public Relations, Christine Melnyk, is presently focusing on ensuring that Rosetta Stone, a language tutorial product that offers learning software for over 30 languages, adds a Ukrainian-language component to its lessons. The Executive Committee feels strongly that giving access to such lessons to non-Ukrainians is extremely important, belated, and necessary as there are many foreigners who do business in Ukraine and many non-Ukrainians who are interested in Ukraine for various personal and professional reasons.

Other projects happening simultaneously with the aforementioned include the work of First Vice President Ulana Zynych who, besides being ever ready to help me with attention and enthusiasm, chairs the Eva Stashkiv Fund and chairs the committee that evaluates potential candidates for this award. Ms. Zynych also oversees the Combined Federal Campaign contributions received by the UNWLA, ensuring that thank you notes are sent to donors. Corresponding Secretary Daria Drozdowska, Recording Secretary Maria Andriyovich, Treasurer Nadia Cwiach, and Financial Secretary Roma Shuhan are all fulfilling and exceeding the responsibilities they accepted at the Convention. Member at Large Vera Kushnir has agreed to act as Liaison from the Executive Board to the Convention Committee for the XXIX UNWLA Convention. We're happy to share with our readers that Olha Lukiw, President of the NJ Regional Council, and her Board have agreed to accept the honor, the responsibility, the rewards of hosting the next Convention. We thank them for their commitment to our organization.

We cannot omit the chairpersons of the Scholarship Program, Maria Polanskyj; the Archives, Olha Trytyak; and Ecology & Women's Health, Dr. Orysia Tresznewsky. Each of these ladies is focusing on her own responsibilities while supporting broader UNWLA programs.

In addition to the face to face meetings, conference calls have become an important and convenient tool for the Executive Committee. We are able to hold more frequent staff meetings to manage and assess progress as well as to discuss future activities.

Working together harmoniously, we feel that much has been accomplished in one short year. In retrospect, the three most significant points highlighted in my Convention speech—Our Life, membership, and the Website—have made significant progress. However, there is much to be done! As we move forward, I would like to reiterate that we are aiming to continue the outstanding work of our predecessors, while tailoring them to today's needs.

I would like to close this month's report by extending warm and sincere wishes to our fathers and wish each one of them a wonderful Father's Day celebration, good health, and happiness. And to all the UNWLA husbands who support and help their wives while they volunteer through UNWLA to help the Ukrainian community, we say "Thank you!" —*Marianna Zajac*, President

Calendar of events attended by UNWLA President

*First row: Maria Polanskyj, Marianna Zajac, Anna Krawczuk;
Second row: Oleh Sawkiw, CPA, Orysia Jacus, Victoria Mischenko.*

Maria Szkambara, President, WFUWO & Dr Christine Durbak (WIT)

May 1. Informal meeting with volunteers at the office of the Scholarship Program, Matawan, NJ; meeting with the Archival Committee Chair, Olga Trytyak

May 2. Ukrainian Museum (NYC) Board of Directors Meeting

May 3. Annual Meeting of New York Regional Council

May 8. World Federation of Ukrainian Women's Organizations & UNWLA host an informal gathering with Prof. Hanna Kapustyan on the initiative of Dr. Chrystyna Durbak (World Information Transfer)

May 9. Annual Meeting of New Jersey Regional Council

May 19. Ukrainian Museum (NYC) Executive Board Meeting

May 30. UNWLA Executive Board Meeting

Congratulations

**to newly elected President of the NY Regional Council, Slava Gerulak,
and**

to Olha Lukiw, reelected as President of the NJ Regional Council.

**May God grant you the good health, will, and determination to continue your work
and strengthen your Regional Councils, the branches within your Regional Councils,
and the UNWLA.**

A WARM WELCOME TO NEW UNWLA MEMBERS

Myroslava Bohachevsky	Br. 56 (Northport, Florida)
Maria Wojduj	Br. 56 (Northport, Florida)
Oksana Klufas	Br. 56 (Northport, Florida)
Дарія Бердей	Відділ 91 (Philadelphia)
Орися Яновська	Відділ 108 (New England)
Tamara Nelson	Відділ 126 (New England)
Roxolana Martin	Відділ 126 (New England)

Detroit Celebrates Graduation 2009

Alexandra Beswerchij. Graduate of Athens High School in Troy, MI. Will be attending Oakland University in Rochester, MI. (Daughter of Katya Beswerchij of Br. 115).

Daniel Bolde. Graduate of De La Salle High School in Warren, MI. Will be attending Central Michigan University in Mt. Pleasant, MI. (Son of Lesia Bolde of Br. 115 and grandson of Anastasia Pryjma of Br. 76).

Anya Koniuch. Graduate of the School of Osteopathic Medicine at Michigan State University in East Lansing. Will begin residency in Emergency Medicine at Mt. Clemens Regional Medical Center in July. (Daughter of Olya Koniuch of Br. 115 and granddaughter of Mrs. Daria Koniuch of Br. 45.)

Elizabeth Anne Kossak. Graduate of the University of Michigan, Ann Arbor, with a BS in Psychology. Will attend the School of Dentistry at the University of Detroit Mercy. (Daughter of Eugenia Kossak of Br. 115 and granddaughter of Jaraslava Kossak of Br. 45.)

Sofia Anastasia Kuczer. Graduate of Athens High School in Troy, MI. Will be attending Michigan State University, East Lansing. (Daughter of Elizabeth Kuczer of Br. 115 and granddaughter of Ksenia Kuczer of Br. 76.)

Roman Stefan Lawrin. Graduating Magna Sum Laude, Bachelor in Health Sciences from Oakland University in Rochester, MI. Begins Physician Assistant Graduate Program at Western Michigan University, Kalamazoo in August. (Son of Lesia Lawrin of Br. 115 and grandson of Zenia Serafyn of Br. 45.)

Kudos to Grads, Moms, and Grandmoms!

Wise Words

Words that soak into your ears are whispered, not yelled.

Remember that silence is sometimes the best answer.

If you find yourself in a hole, the first thing to do is stop diggin'.

Live simply. Love generously. Care deeply. Speak kindly. Leave the rest to God.

Kozaks in Alaska

by DMZ

In the 1920s, A. Honcharenko's accounts about Alaska, published in Lviv's newspapers, were an exotic read for Ukrainians. Honcharenko had arrived in Alaska via New York, after stopping in Philadelphia to marry an Italian woman. Settling in Alaska, he was among those who influence William H. Seward to purchase the territory from Russia. The Russians did not particularly like Alaska; when they sailed near its coastline, they preferred to stay on board their ships, sending the Kozaks in the crew out in their chaikas to make deliveries to those on land, most of whom were Kozaks anyway. When the Americans finally bought Alaska in the latter half of the 19th century, the Russians left, but the Kozaks stayed.

Ukrainians, in fact, have touched this wilderness on top of the world throughout the centuries. Kozaks exiled to Siberia by the czars ventured to Alaska's Kamchatka and beyond. Another Ukrainian, Jurij F. Lysianski, was a ship captain in the fleet of Captain Bering (after whom

the Bering Strait was named). In the 1820s, when Canada was negotiating its boundaries with Russia, the diplomat signing for the Russians was actually a Ukrainian—Petro Polityka (aka Pierre de Poleticus), who wrote (in French) an extensive diary about his diplomatic career. American President John Quincy Adams called him “that Ukrainian.” So the Ukrainian impact was pretty strong; some contemporary authors even suggest that some of the words of Alaska's Indians have a Ukrainian origin.

It was in the summer of 2007, that Alaska was invaded by a new group of Ukrainian Kozaks—ten members of my family. Alaska (one of the 50 states that my husband had promised to show the children and grandchildren) seemed like a good place to go to escape the hot and humid Philadelphia summer. So we did some research, followed up with some reservations, and took off on July 4. After a brief layover in Chicago, we arrived in Anchorage, which was to become a home-base from which we would venture here and there.

Kozak Houses on Wheels

We spent a restful night in a hotel whose manager was originally from New Jersey, a pattern we would see again and again as we encountered numerous people who had come to Alaska from somewhere else. The following day, we picked up three RVs. Per the *Encyclopedia Britannica*, by the way, it was the Scythians in Ukraine who first

adapted the wheel to transport their domiciles, and our RVs were the descendants of these houses on wheels, but with American innovations. Each had a range, a microwave, a refrigerator-freezer, a water tank, a gas tank, tables and benches, full bathroom with shower, sleeping quarters for eight, clothes cabinets, pockets for maps, and more. Conveniently,

Kozaks at Play
Danylko Habursky and Luka Zacharczuk

there was a large supermarket just around the corner from the RV camp, so we stocked up and began our Alaskan odyssey.

God Bless America, which sometime in the early 1950s decided to build a highway network across Alaska. Heading out on a roomy two-lane thoroughfare, we passed green mountains, lakes,

and rivers. There was almost no traffic—just three white RVs with the blue and yellow ribbons we had tied around the side mirrors flying in the breeze.

Some roads you travel to get to a destination; with others, the purpose is the journey itself, the anticipation of new vistas just around the bend, the excitement of discovering a place unknown, the satisfaction of knowing you've seen things you cannot see any other way. And it is likely that no other state besides Alaska, the last American frontier, has so many beautiful highways and byways and things to see as you drive along them.

On the road, we communicated with walkie-talkies, taking turns leading our RV caravan, stopping at RV campsites early in the evening. Most times we were lucky enough to get three camp lots in a row. The boys would start a campfire; the girls helped me prepare dinner. "Lights out" came early because the drives were long and the drivers were tired. The campgrounds had clean and roomy showers, a laundry room, and even a playroom for children. There was a little store where we could resupply. In the morning, we moved out, looking out for bears, deer, moose, and rabbits, which grow big and are very plentiful.

Four-quarters Church

Somewhere along the way, we found a little Slavic village with a little church. The church was half and half (or more precisely, four-quarters)—Orthodox, Catholic, Ukrainian, and Russian all at once. We met the pastor (born in Connecticut) who

had a document hanging on the wall, with a tagline that read "Kiev, Russia." We, of course, set him straight, putting Kyiv back in Ukraine as we told him about Honcharenko and the Alaskan Kozaks of days gone by.

Nine Kozaks in Alaska (the tenth took the photo)

From there, we moved eastward, to Denali National Park. “The Great One” (which was once named after President McKinley and has now been reclaimed and renamed by Alaska’s Native Americans) sits at the center of the park and is the highest mountain in North America. The park has no paved roads, and the RVs bumped and bounced along. After a while, the Kozaks learned to put things away so they wouldn’t fall all over the cabins and on our heads.

Then we found the glaciers. First you feel a chilly breeze. Then you stand as still as you can and listen. There is a great roaring sound as the 500-yard wall of ice splinters, sending a chunk of itself into the sea. The experience was the first time I ever truly thought about global warming; it became an opportunity to teach something to the grandchildren. Leaving this primeval scene, we encountered a totem-pole carpenter shop, with Native American craftsmen teaching the art of totem-pole carving with somewhat modernized tools.

Returning to Anchorage, we turned in our houses on wheels and took a side trip to Juneau. Alaska’s capital is not on the state’s system of highways and byways—it can be reached only by boat or plane. One of our adventures here was typical of what Ukrainians do when they travel—having lunch with another Ukrainian, our old friend Hanusia Stadnychenko who used to live in Philadelphia.

Later, while cruising from Anchorage to Vancouver, we again did what Ukrainians typically do when they travel—touring this beautiful city, we looked for (and unfortunately did not find) the monument to Petro Polityka (“that Ukrainian” who helped Canada and Russia decide what lands belonged to which country).

All too soon, the odyssey was over and we were flying home. Our children and grandchildren thanking their father/grandfather for the wonderful trip. “Wow!” they said. “But this is only forty-nine. We haven’t been to North Dakota yet.”

An Old Farmer's Advice

Every path has a few puddles.

Don't corner somethin' you know's meaner'n you.

Life is simpler when you plow around the stump.

Live a good life. That way, when you get older and think back, you'll enjoy it a second time.

5 Minute Chocolate Mug Cake

Contributed by Ulana Campbell

4 tablespoons flour
4 tablespoons sugar
2 tablespoons cocoa
1 egg
3 tablespoons milk
3 tablespoons oil
3 tablespoons chocolate
chips (optional)
A small splash of vanilla extract
1 large coffee mug (MicroSafe)

Add dry ingredients to mug, and mix well. Add the egg and mix thoroughly. Pour in the milk and oil and mix well. Add the chocolate chips and vanilla extract and mix again.

Put your mug in the microwave and cook for 3 minutes at 1000 watts. The cake will rise over the top of the mug, but don't be alarmed! Allow to cool a little, and tip out onto a plate if desired.

EAT! (this can serve 2 if you want to feel slightly more virtuous).

And why is this the most dangerous cake recipe in the world?

Because now we are all only 5 minutes away from chocolate cake at any time of the day or night!

Sweet Hints

Contributed by Dora Horbachevsky

- For a cool brownie treat, make brownies as directed. Melt Andes mints in double broiler and pour over warm brownies. Let set for a wonderful minty frosting.
- Whip a store-bought container of cake frosting with your mixer for a few minutes. You can double it in size and get to frost more cake/cupcakes with the same amount. You also eat less sugar and calories per serving.
- Leftover Snickers bars make a delicious dessert. Simple toss them into the food chopper. Peel, core, and slice a few apples. Place them in a baking dish and sprinkle the chopped candy bars over the apples. Bake at 350 for 15 minutes. Serve alone or with vanilla ice cream. Yum.
- Peel a banana from the bottom and you won't have to pick the little 'stringy things' off it. That's how the primates do it.
- Take your bananas apart when you get home from the store. If you leave them connected at the stem, they ripen faster.
- Before you pour sticky ingredients (e.g., peanut butter) into a measuring cup, fill it with hot water. Dump out the water but don't dry cup. Next, add your ingredient and watch how easily it comes right out.

Authors: Please note that the deadline for submitting articles is the 15th of the month before the issue in which you would like articles to be published. This is especially important for any seasonal or holiday materials. We request that you include a **telephone number** to allow us to acknowledge submissions and verify information. We also request that articles submitted to *Our Life* not be simultaneously submitted to other publications in the same language and with identical photographs. Thank you!

Наше харчування

М'ясні кульки до пива

½ фунта фаршу зі свинини; ½ фунта фаршу індика; ½ склянки мелених сухарів; 3 ложки молока; 1 невелика потерта цибуля; натерта цедра однієї цитрини; пів яблука обчищеного; по 1 ч. л. дрібно нарізаної петрушки і кропу; ½ ч. л. пахучого перецю, сіль і чорний перець до смаку.

Для начинки: чорнослив, маленькі мариновані огірочки, дрібні помідори (cherry), фігу...

Розігріти піч до 375° F. Форму змастити маслом. Змішати два види фаршу у великій мисці. В другій мисці залити половину сухарів молоком. Додати до м'яса натерту цибулю, цитринову цедру, натерти яблуко і все перемішати. Додати петрушку, кріп, перець. Приправити до смаку сіллю і чорним перцем. Додати замочені в молоці сухарі. Все добре вимішати. Ложечкою набирати фарш і формувати кульки, поклавши всередину чорнослив, огірочки, помідорчики, фіги, фініки, або що вам до вподоби. Деякі кульки залишити не наповненими. Кульки обкачати в решті сухарів і положити на фірму. Запекати 30 хв. Знизити температуру до 300° F і запекати ще 10 хв. Подавати до пива гарячими або холодними.

Гриби з вином

1 фунт грибів свіжих, 2 ложки сухого білого вина; 1 склянка сметани; 4 ложки тертого сиру; сіль, чорний і червоний мелений перець до смаку.

Свіжі гриби дрібно нарізають і обсмажують на маслі протягом 5 хв. Додають вино і витримують на сильному вогні ще 2 хв. Зменшивши вогонь, додають перець, розмішують і вливають сметану і сир. Прогрівають на слабкому вогні, аж поки рідина не загусне.

Рафаелло

4 яйця; ½ фунта тертого твердого сиру; 8-10 крабових палочок; 4 зубки часнику; сіль, майонез, оливки.

Яйця зварити і дрібно покришити, додати сир, подрібнений часник. Заправити майонезом, посоливши до смаку. Сформувати кульки величиною тенісного м'ячика. В середину положити оливку. В окремі тарілки натерти крабових палочок, обкачати в них кульки. Залишити в холодильнику.

Сушениці в коньяку

На 4-6 порцій: 3-4 ложки коричневого цукру; 1 палочка кориці, 1 фунт сушениць (суміш кураги, чорносливу, персиків і грушок); 4 ложки коньяку.

Насипати цукор в мірну склянку і залити окропом до помітки 400 мл. Додати палочку кориці, переломивши її надвоє, помішувати, щоби цукор розчинився. Сушениці положити в ринку, залити сиропом і коньяком, варити 15 хв. Подавати холодним з морозивом, або вершками.

- Два місяці тому я була така закохана, а сьогодні не можу на нього дивитися!
- Так, чоловіки дуже змінюються.

ЯКОГО КОЛЬОРУ

ЛІТО?

Літо кольору якого?

Літо запаху якого?

Літо запаху медового!

Літо кольору чудового!

Літо кольору веселки!

Тепле, радісне, веселе!

Ось **червона** квітка маку, тут **помаранчева** нагідка.

Жовта бульбочка кульбабка. На листку **зелена** жабка.

А **блакитні** незабудьки кажуть: “Діти, не забудьте?”

Ось барвінку очка **сині**, в кожній квітці по росині.

А фіялка з лісу й з поля **фіялковий** має колір.

Літо кольору **веселки**, літо радісне й веселе!

Галина Чорнобицька

“Наше Життя”, травень 1971

Банк слів:

КОЛЬОРИ!!!

Б
А
Р
В
И

1. ч__рв__н__й
2. р__ж__в__й
5. п__м__р__нч__в__й
4. ф__ол__т__в__й
5. з__л__н__й
6. с__н__й
7. ч__рн__й
8. б__л__й
9. ж__вт__й
10. с__р__й

All children's pages compiled for use in UNWLA preschools

З підручника "Розговірна мова для першої класи", 2005, В. Бей та Х. Швед

Weight Management: A Behavioral Approach

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

Behavior modification for voluntary weight loss is a growing trend in weight management. The principles of behavior modification are now providing the underpinnings for the myriad programs aimed at weight reduction. The core principle of this approach is cognitive restructuring. By focusing on behavior, changes can be achieved.

Original research published on behavior modification was based on the assumption that gaining excessive weight is caused by and exacerbated by overeating. However, most people overeat in response to various environmental cues and habits. The research behind the behavior modification approach thus suggested that treatment should involve reducing the stimuli that influence overeating, in other words, stimulus control rather than calorie counting and other traditional weight management strategies.

Most habits, good or bad, are created by repetitive behavior, something that can be seen in all aspects of life, including eating. Habits that promote weight gain include eating while watching television, eating while cooking, eating while reading, even eating after returning home from a dinner at a restaurant or a party.

Moods can stimulate eating habits. Some moods that are notorious for making people eat too much and too often are boredom, anger, loneliness, anxiety, and even happiness.

The object of behavior modification is to break the pattern via daily commitments to change. Part of this process is creating new habits, an approach that helps you resist the temptation to overeat. The extension of this is that each time you resist temptation, you will be closer to your new behavior goal. New habit recommendations include the following:

- ❖ Choose a designated “eating location” at home or work for ALL your meals. This limits the urge to snack while doing something else somewhere else.
- ❖ Do not read, talk on the telephone, or watch television while eating. Studies have shown that individuals who watch television and eat

consume more food than those who do not engage in these activities simultaneously. Having a conversation with someone on the phone while eating is the worst kind of multitasking. Besides making you sound rude it prevents you from truly enjoying what you are eating.

- ❖ Eat three meals a day. Do not skip meals because this promotes binge snacking. Be realistic—recognize that you are human and all human beings like to snack sometimes so prepare for this by planning for it. Have an assortment of healthy snacks available, but make sure your snack packs are pre-measured for reasonable quantity.
- ❖ Gradually substitute lower-fat, lower-calorie alternatives to your usual food choices. Your body and your taste buds will accept this better than radical changes made too quickly. Healthful exercise habits should also be developed gradually. This helps you avoid the perception that exercise is punishment.
- ❖ Serve food on a small plate. This tricks your mind into believing that you have a lot on your plate and will make you feel full. (This does work.) Slow down while eating and enjoy every bite. (This works too.)
- ❖ Never buy food that you associate with an emotional lifeline. Those “in case of emergency or meltdown, eat me” foods are guaranteed to sabotage your good intentions.
- ❖ For mood and situation control, find distractions—call a friend, take a walk, write an e-mail, listen to your favorite music, put together a photo album. The idea here is to control the situation rather than letting it control you. It also establishes a new habit by changing the way you respond to situations that make you want to eat.
- ❖ Self-monitoring is the core of the program. Calorie reduction programs have been shown to work best when people kept daily written reports of what they ate, monitoring their caloric intake. You can apply the same principle to behavior modification by writing down what behavior changes you implement and writing down what you did instead of eating that bowl of chocolate ice cream.

Cognitive behavior strategies are certainly something to try and can be a fun and even creative approach to losing weight. Try it. You’ll like it and like the results.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук

Ірина Куровицька

Маріанна Заяць — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич
Анна Мацілінська

Софія Геврик

Христина Мельник

Марія Андрійович
Дарія Дроздовська
Надія Цвях
Рома Шуган
Лідія Баб'юк-Слиж
Віра Кушнір
Ірена Стецьків

— 1-ша заступниця голови
— 2-га заступниця голови для справ організаційних
— 3-тя заступниця голови для справ культури
— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
— протоколярна секретарка
— кореспонденційна секретарка
— скарбник
— фінансова секретарка
— пресова секретарка
— вільна членка
— вільна членка

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Казевич
Христина Хомин-Іжак
Ярослава Геруляк
Зінна Джус-ДеБол і
Діді Бутенко
Ольга М. Луків
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Зоряна Міштал
Марія Кейд
Уляна Глинська

— Дітройт
— Філадельфія
— Нью Йорк

— Північний Нью Йорк
— Нью Джерзі
— Огайо
— Чикаго
— Нова Англія
— Центральний Нью Йорк
— зв'язкова віддалених відділів

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик
Христина Швед
Зоряна Гафткович
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Орися Трешньовська
Роксоляна Яримович

— суспільної опіки
— виховна
— мистецтва і музею
— стипендій
— архівар
— екологія і здоров'я
— вільних членок

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон
Марія Томоруг'
Рената Заяць
Татіяна Рішко
Галина Келлер

— голова
— членка
— членка
— заступниця членки
— заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Тамара Стадниченко — редактор журналу "Наше Життя"

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj

Marianna Zajac — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Uiana Zynych
Anna Macielinski
Sophia Hewryk
Chrystyna Melnyk
Mariya Andriyovych
Daria Drozdovska
Nadia Cwiach
Roma Shuhan
Lidia Babiuk Slyph
Vera Kushnir
Irena Steckiv

— 1-st Vice President
— 2nd VP — Membership
— 3rd VP — Culture
— 4th VP — Public Relations
— Recording Secretary
— Corresponding Secretary
— Treasurer
— Financial Secretary
— Press Secretary
— Member-at-Large
— Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

Lidia Kazewych
Christine Chomyn-Izak
Slava Gerulak
Zinnia Dzus-DeBole and
Didi Butenko
Olha M. Lukiw
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Zoryana Mishtal
Maria Cade
Ulana Hlynsky

— Detroit
— Philadelphia
— New York City

— New York - North
— New Jersey
— Ohio
— Chicago
— New England
— New York - Central
— Liaison for Branches-at-Large

STANDING COMMITTEES

Irena Rudyk
Christine R. Shwed
Zoriana Haftkowycz
Maria Polanskyj

Olga Trytyak
Orysia Tresznewsky
Roxolana Yarymovych

— Social Welfare Chairwoman
— Education Chairwoman
— Arts and Museum Chairwoman
— Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
— Archives Chairwoman
— Ecology/Women's Health Chairwoman
— Member-at-Large Liasion

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion
Maria Tomorug
Renata Zajac
Tatiana Rishko
Halyna Keller

— Chairwoman
— Member
— Member
— Alternate
— Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Tamara Stadnychenko — Editor "Our Life"

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

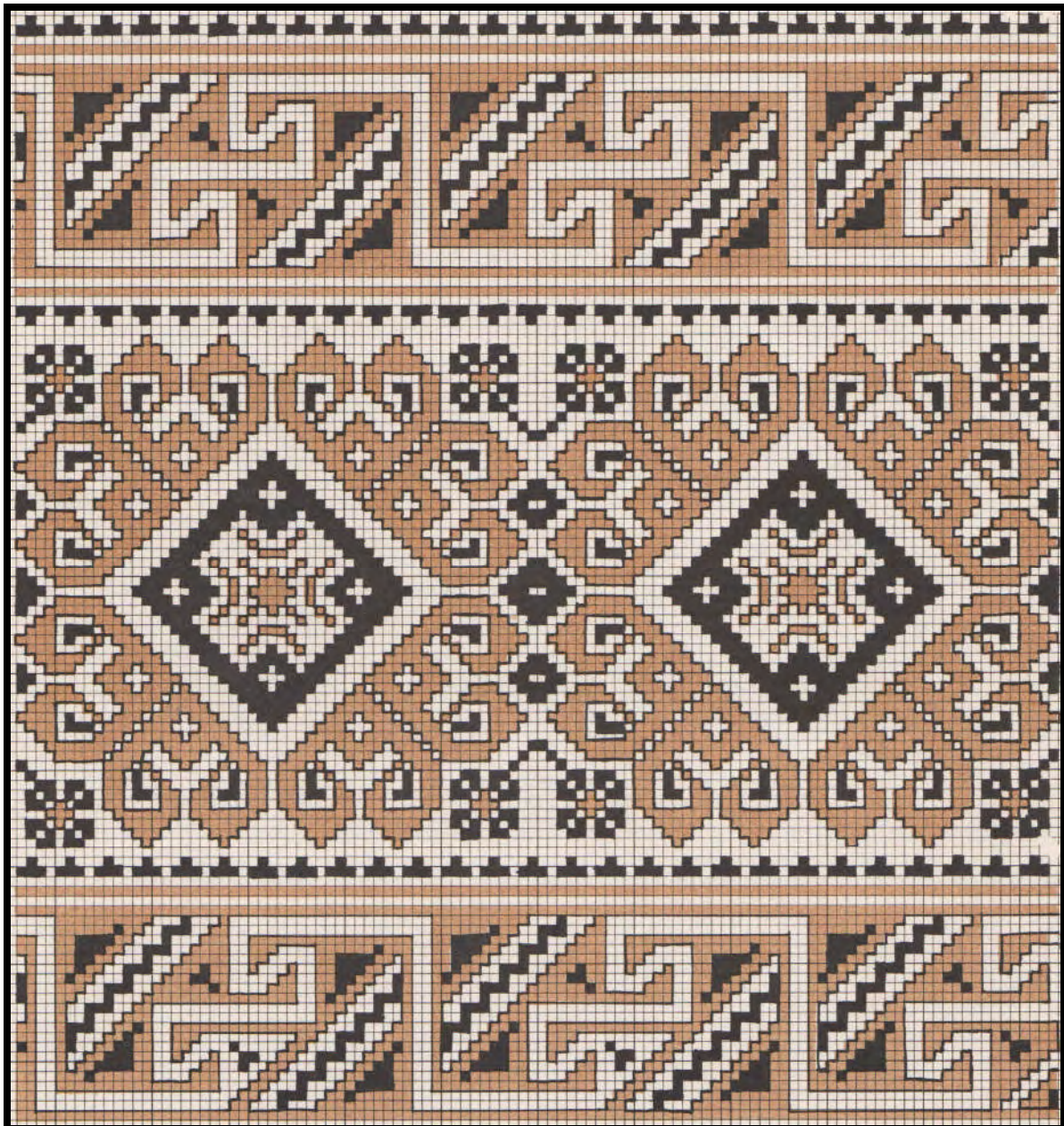
Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: 8:30 – 2:00

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainiamuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

**Взори для вишивання Ірини Сенюк. Серія 7, ст. 8. Нитки Д.М.С. жовта ч. 742.
Видання СУА, 1982 р.
Embroidery Designs of Iryna Senyuk. Series 7, pg. 8. D.M.C. thread yellow #742.**